

செந்தமிழ்நூல்கள்

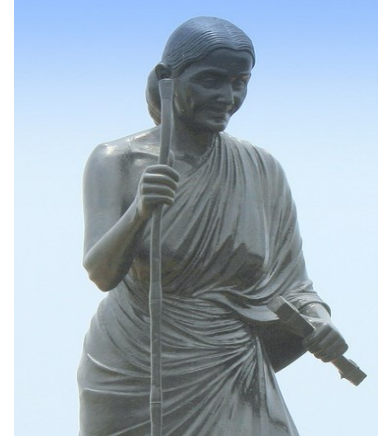
108

ISBN:978-81-687469-6-1

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு இராமலிங்கம்

ஒளவைபார்

NSR 100 Educational Trust

[An ISO 9001 - 2015 Certified]

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

www.nasubbureddiar100.in

செந்தமிழ்நூல்கள்

ஓளவையார் [கி.மு.1ம் நூற்றாண்டு]

அவ்வையாருக்கு என ஒரு குறிப்பிட்ட பிறந்த தேதி இல்லை , ஏனெனில் இப்பெயர் கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த, போற்றப்பட்ட குறைந்தது மூன்று வெவ்வேறு பெண் தமிழ் கவிஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு பட்டமாகும். இவர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்ற சங்க காலக் கவிஞரான இவர், கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்.

- கி.மு. 1/2 ஆம் நூற்றாண்டு: புறநானூறு பாடல்களை எழுதிய, சங்க காலத்தின் மிகப் பழமையான மற்றும் தலைசிறந்த அவ்வையார்.
- கி.பி. 7/8 ஆம் நூற்றாண்டு: 'விநாயகர் அகவல்' என்ற பக்திப் பாடலுக்காக அறியப்பட்ட பிற்காலக் கவிஞர்.
- கி.பி. 12/13 ஆம் நூற்றாண்டு: சோழப் பேரரசின் போது வாழ்ந்து, ஆத்திச்சூடி மற்றும் கொன்றை வேந்தன்போன்ற அறநெறி இலக்கியங்களை இயற்றிய ஒரு அவ்வையர்.
- பெயரின் பொருள்: அவ்வையார் என்பது 'மரியாதைக்குரிய மூத்த பெண்மணி' அல்லது 'பாட்டி' என்று பொருள்படும் ஒரு கௌரவப் பட்டமாகும்.

அவரது பரவலான அங்கீகாரத்தினாலும், இந்த வெவ்வேறு கவிஞர்களின் நீண்ட கால இடைவெளியினாலும், 'அவ்வையார்' பதிவுசெய்யப்பட்ட பிறந்த தேதியைக் கொண்ட ஒரு தனி வரலாற்று நபராகக் கருதப்படாமல், தமிழ் இலக்கியத்தில் ஞானத்தின் ஒரு அழியாத உருவமாகவே கருதப்படுகிறார்.

ஒளவையார் காட்டும் அதியமான்

அதியமானை ஒளவையார் பலவாறாகப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

- அதியமானின் முன்னோர் தன் நாட்டுக்குக் கரும்பைக் கொண்டுவந்து பயிரிட்டனர்.
- **அதியர்** பெருமகன்.
- வேல்படை வீரர் **மழவர்** பெருமகன்.
- அதியமான் கோட்டை அகழியில் முதலைகள் இருந்தன.
- குதிரை, யானை, தோல் படைகள் பயிற்சி மிக்கவை.
- தடியடிக்கு அஞ்சாத பாம்பு போன்றவன்.
- பகைவர்களுக்கு வீர-மரணம் தந்தான்
- பிறந்த மகனைக் கண்டபோதும் இவனது சினக்கண் மாறவில்லை.
- நண்பர்களிடம் குளிக்கும் யானை போல் அடங்குவான். பகைவர்களிடம் மதம் பிடித்த யானை ஆகிவிடுவான்.
- வீட்டுக் கூரையில் செருகி வைக்கப்பட்டுள்ள தீக்கடைக்கோல் வீட்டை எரிக்காமல் உதவுவது போல் உதவுபவன்.
- மான் கூட்டத்தில் மறப்புலி போன்றவன்.
- ஒரு நாளைக்கு எட்டு தேர் செய்யும் தச்சன் ஒரு மாத காலம் செய்த தேர்போல் வலிமை மிக்கவன்.
- அதியமான் நடுகல் ஆயினான்.

பண்புகள்

- குழந்தையின் மழலை போன்ற என் பாடலைப் போற்றியவன்.
- என்றாலும் அவன் தீ. அதில் குளிர் காயலாம்.
- அதியமான் பரிசில் தரக் காலம் கடத்தினான்.
- அதியமான் பரிசில் தரக் காலம் கடத்தினாலும் யானைக் கையில் இருக்கும் சோற்றுக் கவளம் போல அது பயன்படும்.
- விறலியரைப் போற்றுபவன்
- கள் கொஞ்சமாக இருந்தால் ஓளவைக்குக் கொடுத்துவிடுவானாம். அதிகமாகக் கிடைத்தால் ஓளவை பாடப் பாட உண்டு மகிழ்வானாம்.
- வெள்ளி வட்டிலில் உணவு படைப்பான்

ஓளவையார் தரும் அரிய செய்திகள்

வழமை

• ஐயவி புகைத்தல் சமாதானத்தின் அடையாளம்
அரிய தொடர்கள்

- வான் தோய்வு அற்றே காமம்
- மெய்ப்புகு அன்ன கைவர் முயக்கம்
- இமயமும் துளங்கும் பண்பினை (தலைவனை)
- பொற்கோல் அவிர்ந்தொடி தற்கெழு தகைவி (பரத்தையை)
- புலவர் புகழ்ந்த நார் இல் பெருமரம் (கொன்றை)
- முட்டுவேன்கொல் தாக்குவேன்கொல்
- அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர் (அந்தணர்)

பண்பு

- உண்டாயின் பதம் கொடுத்து, இல் ஆயின் (இருப்பதை) உடன் உண்ணும்
- நாடாகு ஒன்றா, காடு ஆகு ஒன்றா, அவல் ஆகு ஒன்றா, நிசை ஆகு ஒன்றா, எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே
- சிறியகட் பெறினே எமக்கு ஈயும் மன்னே, பெரியகட் பெறினே யாம் பாடத் தான் மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே
- வாடு முலை ஊறிச் சுரந்தன \மார்பில் வெட்டப்பட்டுப் போர்களத்தில் மாண்டு கிடக்கும் மகனைக் கண்ட தாய்க்கு

உவமை

- இல் இறைச் செருகிய ஞெலிகோல் (கொள்ளிக்குச்சி) போல வல்லாண் போர்க்களத்தில் தோன்றுவான்
- குடிஞை (ஆந்தை) பொன் செய் கொல்லன் தடுவது போலத் தெளிர்க்கும் (கத்தும்)
- எழுமரம் (மதில் கதவு தாழ்ப்பாள் மரம்) கடுக்கும் தாள் தோய் தடக்கை

- பனித்துறைப் பகன்றை சூடாது வைகியாங்கு, பிறர்க்கு ஒன்று ஈயாது வீயும் உயிர் தவப்பலவே
- வண்டி இழுக்கும் காளை போல நாட்டைக் காப்பவன்.

வரலாறு

- அதியர் குடியினர் முதன்முதலில் கரும்பை இறக்குமதி செய்து பயிரிட்டனர்.
- வெண்ணி அரசன் கைவண் கிள்ளி

நயம்பட உரைத்தல்

- தொண்டைமானின் போர்க்கருவிகள் நெய்பூசி வைக்கப்பட்டுள்ளதையும், அதியமானின் படைக்கருவிகள் மழுங்கிய கூர்மையை வடிக்கக் கொல்லன் உலையில் உள்ளதையும் சுட்டிக் காட்டி, தொண்டைமான் போர்ப்பயிற்சி இல்லாதவன் என்பதை நயம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.
- அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினிக்குப் பகை இரண்டு. ஒன்று மகளிரின் கண்கள் அவனைக் கட்டிப்போடுமாம். மற்றொன்று அவனது யானை ஊர்த்துறையைக் கலக்குவதால் மக்கள் அஞ்சும் பகை

ஒளவையாரால் பாடப்பட்ட அரசர்கள்

வேந்தர்

- சேரமான் மாரி வெண்கோ, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி ஆகிய மூவரும் நண்பர்களாகக் கூடி மகிழ்ந்திருக்கக் கண்டு, வானத்து மீன்கள் போலவும், மழையின் திவலைகள் போலவும் உயர்ந்தோங்கிப் பொலிக என வாழ்த்தினார்.^[5]

வள்ளல்கள்

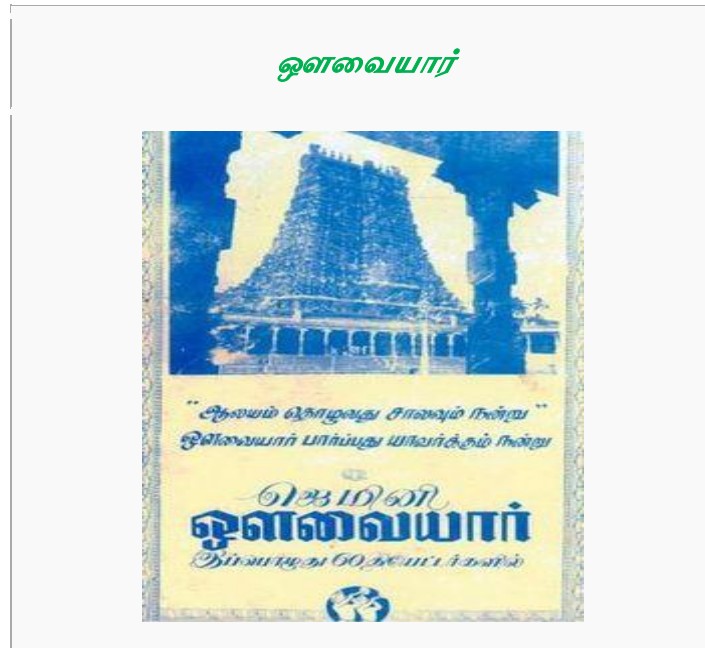
- அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, அதியமான் அஞ்சி மகன் பொகுட்டெழினி ஆகியோரை ஒளவை பல பாடல்களில் போற்றியுள்ளார்.

- மூவேந்தர் பறம்புமலையை முற்றியிருந்தபோது அவன் வளர்த்த குருவிப் பாட்டம் பறந்து சென்று நெற்கதிர்களைக் கொண்டுவந்து தந்து பாறிக்கு உணவளித்தனவாம்.^[6]
- விறலியர் சமைத்த கீரையோடு சேர்த்துச் சமைத்து உண்பதற்கு ஓளவையார் நாஞ்சில் வள்ளுவனிடம் அரிசி கேட்டாராம். இந்த வள்ளுவன் தன் தகுதிக்கு அரிசி தருவது இழிவு எனக் கருதிப் போர்க்களிறு ஒன்றைப் பரிசாகத் தந்தானாம். இதனைத் தேற்றா ஈகை^[7] எனக் குறிப்பிட்டு ஓளவை வருந்துகிறார்.^[8]

பிறர்

- வாய்மொழி முடியன் களிற்றில் உலா வருவானாம்.^[9]
- அதியர் கோமான் என்று அதியமானையும்^[10] அவன் மகன் எழினியையும்^[11] ஓளவை போற்றுகிறார்.
- கோசர் பறை முழக்கியும், சங்கு ஊதியும் வரி தண்டுவது போல அலர் தூற்றினார்களாம்.^[12]
- அதியமான் மழுவர் பெருமகன்^[13]

ஓளவையார்(திரைப்படம்)

இயக்கம்	கொத்தமங்கலம் சுப்பு
தயாரிப்பு	எஸ். எஸ். வாசன் ஜெமினி ஸ்டூடியோ
கதை	திரைக்கதை கொத்தமங்கலம் சுப்பு
நடிப்பு	கே. பி. சுந்தராம்பாள் எம். கே. ராதா
வெளியீடு	செப்டம்பர் 15, 1953
நீளம்	15696 அடி
நாடு	இந்தியா
மொழி	தமிழ்

ஒளவையார் 1953 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தமிழ்த் திரைப்படமாகும். கொத்தமங்கலம் சுப்பு இயக்கத்தில் வெளிவந்த இத்திரைப்படத்தில் கே. பி. சுந்தராம்பாள் ஒளவையார் கதாபாத்திரத்தில் நடித்துள்ளார்.

நடிகைகள்

- கே. பி. சுந்தராம்பாள் என ஒளவையார்
- குசலகுமாரி என குமாரி ஒளவை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் '**ஒளவையார்**' என்பது பல்வேறு காலகட்டங்களில் வாழ்ந்த பல பெண் புலவர்களைக் குறிக்கும் பொதுப்பெயராகும். இவர்களில் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த அதியமானின் தோழியான ஒளவையாரும், பிற்காலத்தில் நீதி நூல்களை (ஆத்திசூடி, மூதுரை) எழுதிய ஒளவையாரும் மிகவும் புகழ்பெற்றவர்கள்.

1. சங்க கால ஓளவையார்

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த இவர், அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்னும் மன்னனின் அவைக்களப் புலவராக இருந்தார். மன்னனின் நீண்ட ஆயுளுக்காக தனக்குக் கிடைத்த அரிய நெல்லிக்கனியை மன்னனுக்கே பரிசாக வழங்கியவர்.

- **படைப்புகள்:** புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை போன்ற நூல்களில் இவரது 59 பாடல்கள் உள்ளன.

2. நீதி நூல்கள் எழுதிய ஓளவையார்

பிற்காலத்தில் (நீதி இலக்கியக் காலத்தில்) வாழ்ந்த மற்றொரு ஓளவையார், எளிய தமிழில் பல நீதி நூல்களை இயற்றினார். குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் ஒழுக்கக் கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார்.

- **முக்கிய படைப்புகள்:**
 - ஆத்திசூடி
 - கொன்றை வேந்தன்
 - மூதுரை
 - நல்வழி
- **ஆன்மீக நூல்கள்:** விநாயகர் அகவல், ஞானக்குறள் போன்ற ஆன்மீக மற்றும் தத்துவ நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரது வரலாறு மற்றும் தமிழ் தொண்டு பல திரைப்படங்களாகவும், நாடகங்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. ஓளவையார் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் மற்றும் பாடல்களின் பொருள்களை அறிய [தமிழ் விக்கிப்பீடியா](#) பக்கத்தைப் பார்வையிடலாம்.

ஓளவையாரின் வரலாறு

https://avvaiyaar-vaalviyal.blogspot.com/p/blog-page_13.html

ஓளவையரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை நோக்குங்கால், அவர் 12ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று அறியப்படுகிறது. இவர் தந்தையார் பகவன் எனவும் தாய் ஆதி எனவும், அவர்களுக்கு ஏழாவது குழந்தையாக ஓளவை பாணரகத்தில் அவதரித்ததாகவும் ஒரு குறிப்பு கானப்படுகிறது.

ஆயினும் இவரின் படைப்புகளின் காலக்கட்டங்களை இன்ன பிற புலவர்களின் காலக்கட்டங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால், ஓளவை பிராட்டியார் காலத்தை வென்று வாழ்ந்தவர் என்று கணிக்க முடிகிறது. இக்கூற்றுக்கு வலு சேர்க்கும் விதமாக அரசன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி ஓளவைக்கு ஈந்த மரணத்தை வெல்லும் வல்லமை படைத்த அற்புத நெல்லிக்கனி கதையும் கூறப்படுகின்றது. இக்கதையினை நாம் பிரிதொரு பதிவில் காண்போம்.

இத்தமிழ் மூதாட்டியின் பெயர் சிறப்பினை நோக்குங்கால், அகர வரிசையில் பதினோராம் எழுத்தாகிய "ஒ" எனும் எழுத்தில துவங்கும் ஓளவை என்ற பெயர் அவ்வா என்ற சொல்லின் திரிபாக கருதப்படுகிறது. அதன் பொருள் மூதாட்டி அல்லது தவப்பெண் என்பதாகும் என்று பழந்தமிழ் அகராதி பகர்கிறது. அத்துடன் பிந்தையகாலத்தில் ஓளவை எனும் சொல், வயது அல்லது அறிவாற்றல் ஆகியவற்றில் முதிர்ச்சி பெற்றவர்க்கு வழங்கப்படும் குறியீடாகவும் அமைந்துள்ளது. இதிலிருந்தே பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்ப்புலவி இவர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்தவர் ஓளவை என்று எண்ணப்பட்டாலும், வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கூற்றின்படி மூன்று பெண்புலவர்கள் 12ம் நூற்றாண்டுக்கு முன் ஓளவை எனும் பெயருடனும் ஒருமித்த குணாதிசயங்களோடும், புலமையோடும் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தனர், கவி பாடிச் சென்றுள்ளனர் என்றும் தெரிவிக்கின்றனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கூற்றுப்படி முதலாம் ஓளவை கடைச்சங்க காலத்தில் வள்ளுவர், நக்கீரர் போன்றோரின் காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்ததாகவும், இரண்டாம் ஓளவை பக்தி இலக்கியப் புலவர்களாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் ஆகியோர் காலத்திலும் மூன்றாமவர் கம்பர், புகழேந்தி, செயங்கொண்டார், சேக்கிழார், ஒட்டக்கூத்தர் போன்றோர் வாழ்ந்த காலத்திலும் வாழ்ந்தார் என்றும் சான்று

பகர்கின்றனர். இவையன்றி 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 18ஆம் நூற்றாண்டுக்கு மத்தியிலான காலக்கட்டத்தில் மேலும் இரண்டு ஔவைகள் வாழ்ந்தனர் என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். ஓர் ஔவை 14ஆம் அல்லது 15ஆம் நூற்றாண்டிலும் அடுத்தவர் 18ஆம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. எனினும் இந்த இரு ஔவைகளின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் முழுமையாகக் பெறப்படவில்லை.

ஔவையின் தோற்றப்பொலிவுப் பற்றி விவரிக்கையில் அறியப்படும் தகவல்கள் யாதெனில் ஔவை என்பவர் ஒரு விறலி (அதாவது ஒரு பாடலின் பொருளை உணரும் வகையில் மெய்ப்பாடு தோன்ற ஆடிக்காட்டுபவள் விறலி என்று அழைக்கப்படுபவராவாள்). இவர் மடப்பத்தன்மை பொருந்திய மடவரல். இவர் மைதீட்டிய கண்களும் வாட்டமான நெற்றியும் அமைந்தவராக அறியப்படுகிறார். மேலும் எடுப்பான இலுப்பில் அழகிய அணிகலன்களையும் அணிந்திருந்தார் என அறியப்படுகிறார்.

மனித வாழ்வுக்கேற்ற மகத்தான தத்துவங்களை வாரி வழங்கிய அவ்வையின் பொதுச் சிறப்பியல்புகள் என சில விசயங்கள் கூறப்படுவதுண்டு. அவையாவன ஔவையானவர் பிறவியிலேயே தமிழறிவுடன் பிறந்தவர், பெற்றோரிடத்தில் வளராதவர், பாணரகத்தில் வளர்ந்தவர், சிவபரத்துவம் தெளிந்தவர், வரகவித்துவம் வாய்க்கப்பெற்றவர். இலௌகிகம், வைதிகம் இரண்டும் தெரிந்தவர். உள்ளம், உண்மை, மொழி ஆகியவற்றில் உயர்ந்தவர். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கும் புரிந்தவர். தமிழ் நாடு முழுதும் திரிந்தவர். கோவலூரிலும் புல்வேளூரிலும் வெகுநாட்கள் வாழ்ந்தவர். பலரை பற்றி கவிபாடிப் பரிசு பெற்றவர். சிறியோராயினும், வறியோராயினும் தமக்கு பரிசு ஈந்தவரை பெரியோராய் மதித்துப் பாடியவர். பரிசு கொடுத்தாலும் பாட்டுக் கேட்டலிலும் பாராமுகம் காட்டியவரையும், பாடலருமை அறியா மூடரையும் வெறுத்துப் பாடியவர். மேற்கூறிய சிறப்பியல்புகள் அனைத்து ஔவைகளிலும் ஒருமித்து இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

ஒளவையார் பெருமை

சிறப்பு

தமிழ்மொழியிலேயே முதன்முதலில் தோன்றிய நூலாக "அகத்தியம்" என்னும் நூலைச் சொல்வார்கள். அகத்தியரால் இயற்றப்பட்டு விநாயகரால் எழுதப்பட்ட நூல் என்று அருணகிரிநாதரால் திருப்புகழில் குறிப்பிடப்படுவது இந்நூல்தான். ஆனால் தற்சமயம் நம்மிடம் வழங்கும் தமிழ்நூல்களிலேயே மிகப்பழமையான நூல் தொல்காப்பியம். ஆகையால் இன்று நம்மிடம் இருக்கும் தமிழ்நூல்களில் காலத்தால் முதன்மையான நூல் தொல்காப்பியம். தமிழின் சிறப்புவாய்ந்த நூல்களில் திருக்குறள் முதன்மை வகிக்கிறது. ஆனால் அனைத்து நூல்களுக்கும் இல்லாததொரு விசேஷ சிறப்பு ஒளவையின் நூலான "ஆத்திகுடி"க்கு உண்டு.

ஆத்திகுடிதான் எழுதப்பட்டிக்க ஆரம்பிக்கும்போதே தமிழில் கற்கப்படும் முதல் நூல். தாய்ப்பாலுடன் தமிழ்ப்பால் கலந்து ஊட்டப்படுவது ஆத்திகுடிதான்.

தமிழ்ப்பாட்டி

"தமிழ்த்தாத்தா" என்று நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிறந்த உ.வே.சாமிநாதய்யரை அழைக்கிறோம். ஆனால் "தமிழ்ப்பாட்டி" என்று அழைக்கப்படுகின்ற பெருமையைப் பெற்ற ஒளவையோ ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தோன்றிவிட்டாள்.

வரலாறு

ஒளவையின் வரலாறு, காலம் ஆகியவை இன்னும் சரியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. ஒளவையின் பெயரால் பல பாடல்களும், சில நூல்களும், சில கதைகளும் நிலவிவருகின்றன. அவற்றை வைத்துப்பார்க்கும்போது சுமார் ஆயிரத்தைன்னுறு ஆண்டுக் கால கட்டத்திற்குள் குறைந்தது மூன்று ஒளவையார்களாவது இருந்ததாகத் தோன்றும்.

அனைத்துக் கதைகளும் இணைக்கப்பட்டு, கதம்பமாக ஒரு வரலாறு பின்னப்பட்டு, அதுவே ஒளவையாரின் வாழ்க்கைச் சரிதமாக, செவிவழி மரபாகக் கூறப்பட்டு வருகிறது.

அவர் ஆதி பகவன் ஆகிய இருவருக்குப்பிறந்து, பிறந்தவுடனேயே பெற்றோராலால் கைவிடப்பட்டு, பாணர் ஒருவரால் கண்டெடுக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டதாக அவ்வரலாறு கூறும். அவர் கன்னிப்பருவத்திலேயே முதுமையையும் துறவறத்தையும் விநாயகபெருமானின் பேரருளால் பெற்றதாகவும் அது கூறும். அதிகமானிடம் நெருங்கிய நட்பு பூண்டு, அவரால் ஆதரிக்கப்பட்டு, அவரிடமிருந்து கருநெல்லிக்கனி ஒன்றைப்பெற்று, உண்டு, அதன்மூலம் அழியாத உடலையும் நீண்ட ஆயுளையும் பெற்றார்; அதிகனுக்காக தொண்டைமானிடம் தூது சென்றார்; தமிழகம் முழுமையையும் நடையிலேயே வலம் வந்திருக்கிறார்; பல மன்னர்களுக்கு ஆலோசனைகளும் புத்திமதியும் சொல்லியிருக்கிறார்; மிக்க மன உரம் மிக்கவர்; அஞ்சாமை, வைராக்கியம், ஈரம், இரக்கம், சொல்வன்மை, இறைவனின் திருவருள், அற்புத ஆற்றல்கள், சித்திகள் முதலியவை படைத்தவர்; எளிமையின் சின்னம்; ஏழையின் தோழி; பொன்னுக்கும் புகழுக்கும் பெரும்பான்மையான புலவர்கள் பாடி வரும்போது கூழுக்கும் பாடியவர்.

காதலில் தோல்வியடைந்த பேயொன்றைத் தன் ஆற்றலால் மீண்டும் "தமிழறியும் பெருமாள்" என்ற பெயரோடு பெரும்பண்டிதையாகப் பிறக்கச்செய்து, அந்தப்பிறவியில், இழந்த காதலை மீண்டும் பெறச்செய்தார். கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர் ஆகியோருடன் போட்டியிட்டார். சங்கப்புலவர்களால் முதலில் புறக்கணிக்கப்பட்ட திருக்குறளுக்காக, சங்கப்புலவர்களை மீண்டும் கூட்டி, பொற்றாமரைத் திருக்குளத்தில் சங்கப்பலகையைத் தோன்றச்செய்து, அதன்மீது திருக்குறள் சுவடியை வைத்து, தாங்கச்செய்து, குறளின் சிறப்பை உணர்வித்து, அரங்கேற்றம் பெற உதவினார். பாரி வள்ளலின் இறப்புக்குப்பின்னர், அவரின் உயிர்த்தோழர் கபிலரின் மறைவுக்குப் பிறகு, பாரிமகளிரை திருக்கோவலூர் மலையமான்

திருமுடிக்காரி மன்னனுக்கு மணமுடித்து வைத்தார்.

சுந்தரமூர்த்தி நயனாரும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் முறையே யானை , குதிரை மீதேறிக்கொண்டு திருக்கயிலைக்குச் செல்லும்போது, விநாயகர் பூஜையைச்செய்து, விநாயகர் அகவலைபாடி, விநாயகப்பெருமானின் ஆற்றலால் அவர்களுக்கு முன்னரேயே உடலுடன் திருக்கயிலையை அடைந்தார். இவையெல்லாம் அந்த மரபுவழிக்கதைகளாலும் பாடல்களாலும் அறியப்படுபவை.

வரலாற்று ஆய்வு

ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து மூன்று ஔவையார்களாவது இருப்பது தெரியும்:

சங்க காலத்தில் உள்ள ஔவையே பாணர் குலத்தில் உதித்த விறலி. பேரழகியாக விளங்கி, பெரும்புலமையுடனும் தைரியத்துடனும் விளங்கியவர்; இவர்தான் கபிலர், பரணர், பாரி, அதிகமான் ஆகியோர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்; அதிகமானுக்காக தூது சென்றவரும் இவர்தான். அதிகமான் தந்த கருநெல்லிக்கனியை உண்டு, நீண்ட காலம் உயிருடன் இருந்தவர்; பாரிமகளிருக்கு மணமுடித்து வைத்தவரும் இவர்தான். இவருடைய பாடல்கள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, சங்ககாலம் முடிவடைந்தது. நீண்ட காலம் உயிருடன் இருக்கும் காயசித்தி ஆற்றலைக் கருநெல்லியின் மூலம் பெற்ற ஔவை, பின்னர், சங்கம் மருவிய காலத்தில், திருக்குறளை அரங்கேற்றம் செய்ய உதவியிருக்கலாம். இன்னும் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், யோகசாத்திரங்களில் கரை கண்டவராக ஔவையார் காணப்படுகிறார். அப்போது இவர் விநாயக உபாசனையையும் செய்து வந்திருக்கிறார். விநாயக உபாசனை, குண்டலினி யோகம் ஆகியவற்றைத் தமிழகத்தில் பிரபலப்படுத்துவதில் இவர் பெரும்பங்கு ஆற்றியிருக்கிறார். "ஔவை குறள்" என்னும்

சித்தர் நூலை எழுதியவரும் இவராக இருக்கலாம். சாகாக்கலையைப் பற்றி அந்நூலில் இவர் கூறியுள்ளார். எட்டாம் நூற்றாண்டில், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் காலத்தில் "விநாயகர் அகவலை"ப் பாடியவுடன் விநாயகரின் பேரருளால் தன் உடலுடன் திருக்கயிலையை அடைவதுடன் இந்த ஔவையாரின் வரலாறு பூர்த்தியாகும்.

கம்பர், ஓட்டக்கூத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த இன்னொரு ஔவையார், பல தனிப்பாடல்களுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்.

அதன்பின், சில நூற்றாண்டுகளுக்குப்பிறகு, வேறொரு ஔவையார் இருந்திருக்கிறார்.

இவரோ அல்லது கம்பர் காலத்து ஔவையாரோதான் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் ஆகிய நூல்களை இயற்றியவர். ஆனால் இவர்களில் கடைசி ஔவையார்தான் மூதுரையையும் நல்வழியையும் ஆக்கியுள்ளார்.

நூல்களின் சிறப்பு

மிகப்பெரிய பெரிய நீதிநூல்கள் பலவற்றுள் காணப்படும் விஷயங்களின் சாரமாக அமைந்துள்ள அனைத்து நீதிகளையும் நீதிக்கருத்துக்களையும் "ஆத்திசூடி", கொன்றைவேந்தன்" ஆகிய நூல்களில் எளிய சொற்களால் அமைந்த, சிறிய வாக்கியங்களில் காணலாம். இளஞ்சிறார்கள் மிக எளிதாய்ப்படித்து, புரிந்து, மனனம் செய்துகொள்ளும்படி அமைந்தவை அவை. அத்தனை இளவயதில் மனனம் செய்யப்பட்டு விட்டதால், பசுமரத்தாணி போல் அவை மனதில் பதிந்துவிடுகின்றன. அவற்றைப் படித்த மனிதனின் அல்லது சொல்லக்கேட்ட மனிதனின் ஆழ்மனதின் மிக ஆழத்தில் பதிந்து விடுவதால் அந்த மனிதனின் சிந்தனை, செயல் யாவற்றிலும் அவை பிரதிபலிக்கும். சுருங்கச்சொன்னால், அந்த மனிதனின் மனச்சாட்சியை இந்த நீதி வாக்கியங்கள் உருவாக்கி, நிலை பெறவும் செய்கின்றன.

சமுதாயத்தின் எந்த மட்டத்தில் இருப்போரும் இவற்றையெல்லாம் நீதிகளாகக் கற்று, கேட்டு வந்த காலங்களில், தமிழ் சமுதாயத்தினிடத்தில் குற்றச்செயல்களின் விகிதம் இன்றை விட குறைவாகவே இருந்திருக்கின்றது.

"பதஞ்சலி யோகசூத்திர"த்தைப் போன்ற சூத்திரங்களின் வடிவில் இந்நூல்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவற்றில் "ஆத்திசூடி" மிகச்சிறிய வாக்கியங்களாலும் "கொன்றைவேந்தன்" சற்றுப்பெரிய வாக்கியங்களாலும் ஆகியவை. "இன்னதைச்செய்" அல்லது "இன்னதைச் செய்யாதே", "இப்படிச்செய்தால் நல்லது", "இப்படியெல்லாம் செய்தால் தீமை" என்ற பாங்கில் அவை அமைந்திருக்கும்.

"ஆத்திசூடி" என்ற பெயர் "ஆத்திமாலையை அணிந்திருப்பவன்" என்ற பொருளைத் தரும். இந்த இடத்தில் இது விநாயகரைக் குறிக்கிறது.

"கொன்றைவேந்தன்" - சிவன்; அவனுடைய "செல்வன்" - விநாயகன். இந்த இரு பெயர்களுமே முறையே அந்த நூல்களின் கடவுள் வாழ்த்தின் முதல் இரு சொற்களாக அமைந்தவை.

ஆக, இரு நூல்களுமே தம்முள் கடவுள்வாழ்த்துப் பெற்ற கடவுள் நாயகனுடைய பெயரைத் தாங்கியே, காலத்தை வென்று நிற்கின்றன.

"மூதுரை" என்னும் நூல் வெண்பாக்களால் ஆகியது. இது நீதிகளைக்கூறுவதோடு அல்லாமல், உலக உண்மைகளையும், நடப்புகளையும், யதார்த்தங்களையும், விளக்குகின்றது. ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் உவமை கூறும் நயம் படைத்தது. முப்பது வெண்பாக்கள் உடையது இந்நூல்.

"நல்வழி" என்னும் நூலும் வெண்பாக்களினால் ஆனதுதான். இதில் உலகியல் வாழ்வின் உண்மையையும், ஊழின் வலியையும், இறை நம்பிக்கையையும் வலியுறுத்துகிறார்

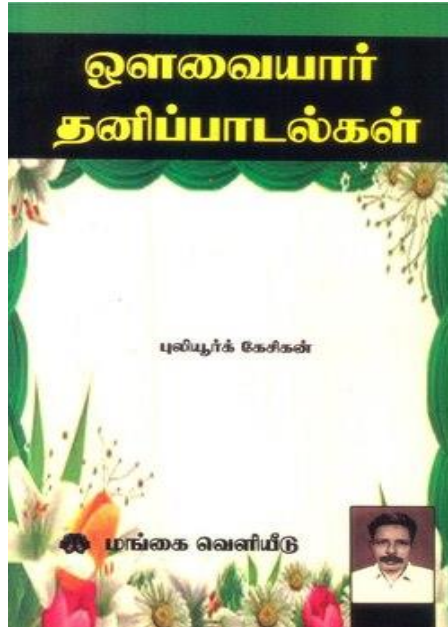
ஔவையார். நாற்பது பாடல்கள் கொண்டது இன்னால்.

இவையே தமிழ்மொழியின் தலையாய நீதிநூல்கள்.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் உள்ள சங்கத்தார்
கோயிலில், தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர்
"இறையனார்" என்னும் "திரிபுரம் எரித்த
விரிசடைக்கடவுளின்" பக்கத்திலேயே அமர்ந்திருக்கும்
பெருமையை ஔவையார் பெற்றிருக்கிறார்.

ஔவையார் தனிப்பாடல்கள்

<https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%94%E0%AE%B5%E0%AF%88%E0%AE%AF%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%A9%E0%AE%BF%E0%AE%AA%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%9F%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%B3%E0%AF%8D>

அகர முதல எழுத்தெல்லாமாகி, சொல்லும் பொருளுமாக
விரிந்து, இலக்கியங்களாகவும் இலக்கணங்களாகவும் மலர்ந்து
என்றும் இளமையும் இனிமையும் செழுமையும்

நிலைபேறாகப் பெற்று விளங்கும் உயர்தனிச் செம்மொழி, நம்முடைய அருமைச் செந்தமிழ் மொழியாகும்! என்று பிறந்ததென்று உணர முடியாததாய், காலத்தால் பழமையும் கருத்தின் ஆழத்தினாலே காலத்தையும் வென்று சிறந்த புதுமையும் உடையதாகத் திகழ்வதும், நம் கன்னித்தமிழ் மொழியாகும்.

மக்களிடத்தே, மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் கருவியாகத் தோற்றம் பெற்று, மக்களின் உள்ள உணர்வும், அவர்களது சிந்தனையும், அவர்களது நாகரிகச் செவ்வியும் அவர்களது வாழ்க்கைச் செப்பமும், படிப்படியாக வளரவளரத் தானும் வளர்ந்து, 'வளமார்வண்தமிழ்' என்னும் புகழுடன் திகழ்வதும் நம் தமிழ்மொழி ஆகும்.

உலகத்துப் பல்வேறு பகுதிகளிலும் மக்கள் நாடோடி வாழ்வினராகவும், விலங்குகளோடு விலங்குகளாகவும், அறிவுத் தோற்றம் அற்றவராகவும் வாழ்ந்த அந்தப் பழைய நாளிலேயே, பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கும் முற்பட்ட அந்தத் தொன்மைக் காலத்திலேயே, இலக்கண அமைதியுடையதாகவும், இலக்கியச் செறிவு உடையதாகவும், ஏற்றம் பெற்றிருந்ததும் நம் செந்தமிழ் மொழி ஆகும்.

முடியுடைய மன்னர்கள் போற்றிப் புரந்துவர, முத்தமிழ்ப் பாவலர்கள் பாடிப் பரவிப் பண்படுத்திவர, முத்தமிழ் நாட்டினரும் முழு ஆர்வத்துடன் ஏற்று இன்புற்று, பாசத்துடன் எழில்பெருக்கிக் காத்துவரக், காலப்போக்கிலே அழிந்தும் ஒழிந்தும் சிதைந்தும் சீர்கெட்டும் போன பற்பல தொன்மைக்கால மொழிகளைப்போல் அல்லாது, அன்றும் இன்றும் ஒன்றுபோல, உயரிய செல்வமாக, என்றும் தன் எழில்நலம் குன்றாதுநிலைபெற்றிருப்பதும், இனநலம் காப்பதும் நம் தமிழ்மொழி ஆகும்.

இத்தகைய செழுந்தமிழ்த் தாயின் திருத்தொண்டிலே தம்மை ஈடுபடுத்திச் சிறந்தோர், திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளும், குன்றமெறிந்த குமரவேளும், இந்திரனும், அகத்தியரும், நக்கீரரும், கபிலரும், பரணரும் மற்றும் பலருமாவர். இவர்களுள், தெய்வங்களாகத் திகழ்ந்த சிறப்பினரும்,

முனிவர்களாகி முற்றறிவுடையவராக உயர்ந்த நிலையினரும், குலத்தாலும் குடியாலும் தொழிலாலும் நிலையாலும் தம்முள் வேறுவேறாக இருந்தோரும் பலராவர். எனினும், 'தமிழ்' என்ற தாயின் திருப்பணியிலே, இவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாகி உயர்ந்து பணி செய்து போற்றியிருக்கின்றனர்; தாம் போற்றுதலைப் பெற்று இருக்கின்றனர்.

முதலிடைகடை என்ற முச் சங்கங்களால் ஆய்ந்து தெளிந்து பேணப்பட்ட செழுந்தமிழ், அந்தச் சங்கங்களின் மறைவுக்குப் பின்னரும், அவ்வப்போது தோன்றிய சான்றோர் பலரால் பேணப்பட்டு வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் வளர்ச்சியின் இந்தத் தொடர்ந்த வரலாறு, தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களிலே ஊடாடி உணர்ந்து இன்புற நினைக்கும் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

தமிழ் வளர்த்த புலமைச் செறிவுடன் திகழ்ந்தவர்களுள், ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் பலராவர். கடைச்சங்க நூற்களில் ஔவையார், வெள்ளிவீதியார், ஆதிமந்தியார், பூதப்பாண்டியன் தேவியார் போன்ற பலரைக் காணுகின்றோம். நாமகளைக் கல்வியின் தெய்வமாக ஏற்றிக்கூறும் பாரத நாட்டிலே, சிலர் 'பெண்களுக்கு ஞானத்தை அறிவுறுத்தல் கூடாது; அவர்கள் அதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் அல்லர்; அவர்கள் பாவப் பிறவிகள்; ஆண்களை ஒட்டி வாழ்ந்து மடிய வேண்டியவர்கள்; ஆண்களின் இன்ப சுகத்துக்காகவே ஏற்பட்டவர்கள்' என்றெல்லாம் கூறி, அவர்களைப் பெரிதும் புறக்கணித்திருக்கின்றனர். ஆனால், நம் அருமைத் தமிழகத்திலோ, அந்த நிலை என்றுமே இருந்ததில்லை. தாயான தமிழ், தாய்மார்களிடமிருந்து ஒதுங்கவுமில்லை; அவர்களால் ஒதுக்கப்படவுமில்லை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக தமிழ் மூதாட்டியான ஔவையப் பிராட்டியாரின் அழகுதமிழ்ச் செய்யுட்கள் விளங்குகின்றன. மக்கள் மனமுவந்து போற்றவும், மன்னர்கள் மனம் விரும்பிப் பேணவுமாக, எளிமையும் அஞ்சாமையும் கொண்டு, இணையற்ற பெரும் புலவராக, மக்கள் தலைவராக ஔவையார், அந் நாளிலேயே நம் தமிழகத்தில் விளங்கியிருக்கின்றார்.

வள்ளல் பாரியும், மலையமான் திருமுடிக்காரியும், மழவர் கோமான் அதியனும், காஞ்சித் தலைவன் தொண்டைமானும், சோழனும், சேரனும், பாண்டியனும் ஔவையாரின் சொல்லுக்குக் காட்டி வந்த அளவற்ற பெருமதிப்பினை எண்ணும்பொழுது, பெண்மை அறிவொளியோடு ஒளிக்கதிர் பரப்புங்கால், அந்தப் பேரொளியின் முன்னர், ஆண்மையால் ஆற்றல் மிகுந்தோரும் எளியராகி, அதற்கு அன்பராகிவிடுகின்றனர் என்ற உண்மை புலனாகிறது. இப்படி நாடுபோற்ற வாழ்ந்த நற்றமிழ்ச் செல்வியரான ஔவையார், சங்ககால ஔவையார் என்று குறிப்பிடப் பெறுபவர் ஆவார்.

சங்ககாலத்திற்குப் பின்னால், தமிழகத்தின் அரசியலிலும் வாழ்வியலிலும் பல நூற்றாண்டுகள் பற்பல மாறுதல்களோடு கழிந்தன. அதன் பின்னர், ஏறக்குறையப் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் அளவில், மீண்டும் ஓர் ஔவையாரைப்பற்றி அறிகின்றோம். கம்பநாடரும், புகழேந்தியாரும், ஒட்டக்கூத்தரும், செயங்கொண்டாரும் மற்றும் புலவர் பெருமக்களும் நிலவிய நாளிலே, அவர்கள் அனைவரும் போற்றும் அறிவுத் திட்பத்துடன் இந்த ஔவையார் விளங்கினர். இவர் பாடியவையாக நமக்குக் கிடைப்பனவெல்லாம் தனித்தனிச் செய்யுட்களேயாகும். பந்தன் அந்தாதி என்ற ஒரு நூலும், 'அசதிக்கோவை' என்றொரு கோவையும் இவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறுகின்றார்கள். அவற்றுள் கிடைப்பன மிகச்சிலப் பாடல்களே. இந்த ஔவையார் சிறந்த சிவபக்தராகவும் விநாயகப் பெருமானைப் போற்றி வழிபட்டவராகவும் கூறப்படுகின்றார். இவர் இரண்டாவது ஔவையார் ஆவார்.

இந்த இரு ஔவையார்கள் அல்லாமலும், குழந்தைகளுக்கென்று ஆத்திசூடி, நல்வழி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை போன்ற நீதிநூல்களையும், விநாயகர் அகவல் என்ற தோத்திர நூலினையும் ஒருவர் செய்துள்ளார். இவரும் 'ஔவையார்' என்ற பெயருடன் தமிழ்ப் பெருமாட்டியாகத் திகழ்ந்தவராவார். உயரிய ஒழுக்கங்களையும், சிறந்த நீதிகளையும், எளிதாகவும் இனிதாகவும் படிப்படியே பயிற்றும் ஒரு நல்ல குழந்தைக் கல்வித் திட்டத்தை, முதன்முதலில்

உலகிலேயே வகுத்து உருவாக்கியவர் இவர் என்று கூறலாம்.
இவர் மூன்றாவது ஔவையார் ஆவார்.

மற்றும், வேதாந்தக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக, 'ஔவைக் குறள் என்னும் பெயரால் ஒரு நூலும் நம் நாட்டில் நிலவுகிறது. இதனை அமைத்தவர் மேலே குறிப்பிட்ட எந்த ஔவையாரினும் சேர்ந்தவரல்லர் என்பதனை அந்நூலின் அமைப்பே நன்கு காட்டுகின்றது. நம் தமிழகத்தில் அறிவுச் செழுமையுடைய சான்றோர்களை ஒட்டி வழங்கும் தெய்விகப் புனைகதைகள் ஔவையார் வரலாற்றையும் விட்டுவிடவில்லை. 'ஆதி என்பவருக்கும் பகவன் என்பவருக்கும் பிறந்த குழந்தையாகவும், பிறந்த இடத்திலேயே பெற்றோரால் கைவிடப்பட்ட மகவாகவும், பாணர் குடியிலே வளர்ந்து பைந்தமிழ் பரப்பிய பெருமாட்டியாகவும் ஒரு கதை நிலவுகிறது.

பாரி மகளிரைத் திருக்கோவலூர் மலையமான் மக்கட்கு மணமுடிக்கக் கருதி சேர,சோழ, பாண்டியரை வரவழைத்து அரிய பல அற்புதச் செயல்களையெல்லாம் செய்தவராகவும், வெட்டப்பட்ட பலாமரம் தழைத்துப் பூத்துக் காய்த்து மீண்டும் நிலைபெறச் செய்தவராகவும், பேயினை வெருட்டியவராகவும், மற்றும் பலவாறாகவும் பலகதைகள் ஔவையாரின் பெயராலே நிலவுகின்றன. சில தனிப்பாடல்கள் இக் கதைகளின் எதிரொலியாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த நிலையிலே, ஔவையாரின் தனிப்பாடல்களைத் தொகுத்து விளக்கத்துடன் தனிநூலாக வெளியிட வேண்டும் என்ற முயற்சியிலே ஈடுபட நேர்ந்தபோது, ஔவையாரின் பெயரால் விளங்கும் தனிப்பாடல்கள் பலவற்றையும் தொகுத்தபோது, அவற்றால் அறியக்கூடிய செய்திக் குறிப்புக்கள் எந்த ஔவையாரைக் குறிப்பன என்று எளிதிலே வரையறுக்க முடியாதவைகளாகவே விளங்கின. ஔவையாரின் வரலாற்றை ஒரு நெறியாக உணர முடியாமல், அங்கங்கே புலப்படும் சிற்சில செய்திகளுடன் மட்டுமே மனநிறைவு அடைய வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது.

ஆகவே, அந்தந்தப் பாடலுக்கு உரியதாக வழங்கப்பட்டுவரும் குறிப்புக்களை, அங்கங்கு அப்படியப்படியே தந்து

செல்வதுடன், என் பணியை ஒருவாறு நிறைவேற்றி இருக்கிறேன்.

புலவராக மட்டுமன்றி, மக்களால் போற்றிப் பரவும் தெய்வங்களுள் ஒருவராகவும் ஔவையார் விளங்குவதை, தென்பாண்டி நாட்டிலே விளங்கும் 'ஔவையார் கோயில்' களாலும், தென்பாண்டித் திருநாட்டு இல்லுறை தெய்வங்கள், 'ஔவையார் நோன்பு எனத் தமக்கே (பெண்களுக்கே) உரித்தாகக் கொண்டாடும் நோன்பினாலும் நாம் அறியலாம்.

'ஔவையார்' என்ற பெயரால் பலகாலத்தும் பலர் நிலவியிருந்தனரோ, அன்றி அறிவிலே திருவுடைய பெண்பாலர் எல்லாரும் ஔவையார் என்னும் ஒரு பெயரால் அழைக்கப் பட்டனரோ நாம் அறியோம். ஔவை என்ற சொல் மூதாட்டி யென்ற நினைவையும் தருவதாகும். இந்த முதுமை, ஆண்டின் முதிர்ச்சியைக் குறித்ததோ, அல்லது அறிவின் முதிர்ச்சியைக் குறித்ததோ நாம் அறியோம்.

நாம் அறிந்தனவெல்லாம் தமிழ் ஆர்வமிக்க சான்றோர்கள் திரட்டிச் சேர்த்துப் பாதுகாத்து வைத்த தனிப்பாக்கள் மட்டுமே ஆகும். அவற்றைப் பொருளுடன் அறிந்து, சிந்தித்து, அவற்றால் அறியலாகும் ஔவையாரின் செவ்வியினையும், குண நலன்களையும் உளங்கொண்டு போற்றுவது மட்டுமே நம்மால் இயல்வதாகும். இந்த நூலைப் பயிலுகின்ற அன்பர்கள், இதனை மனத்திற் கொண்டே கற்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

எந்தச் செய்யுள் எந்த ஔவையாரால் பாடப்பெற்றது? அஃது எழுந்த காலம் என்ன? அந்த ஔவையாரின் வரலாறு யாது? அவரோடு தொடர்பு உடையவர் யார்? அவர் செய்த செயல்கள் எல்லாம் என்னென்ன? இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளையெல்லாம் ஆராய்ச்சித் துறையிலே அயராது ஈடுபட்டு இன்பம் காணுவோரான அறிவுசால் பெருமக்களுக்கு விட்டுவிட்டு, நாம் இனிய தமிழ்ச்சுவையில் மட்டுமே மனஞ்செலுத்தி மகிழ்வோமாக.

சங்கநூற்களில் பயின்றுவரும் ஔவையாரின் பாடல்கள் இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெறவில்லை. அவற்றைத் தெளிவுரை

அமைப்போடு வெளிவந்துள்ள எனது சங்கநூற் பதிப்புக்களுள்
கற்று இன்புறுக.

தமிழ் நலத்தைக் கனிவாக்கும் இனிதான இச்செய்யுள்
தொகுப்புநூலைத் தமிழன்பர்கள் விருப்புடன் வரவேற்று
இன்புறு வார்கள் என்பதில், எப்பொழுதுமே எனக்கு
நம்பிக்கையுண்டு.

வாழ்க தமிழ் ஆர்வம்!

ஒளவையார் வரலாறு

<https://www.orusaranam.com/famous-poets/avvaiyar/>

அந்தக் காலத்தில் பெண் புலவர்கள் அனைவரையுமே ஒளவையார்
என்றே அழைத்ததாகத் தெரிகிறது. குறைந்ததாக
மூன்று ஒளவையார் இருந்ததாகக் கணிக்கப்படுகிறது. **சங்கப்
பாடல்கள்** மற்றும் தனிப் பாடல்கள் பாடியது
ஒரு ஒளவையார் என்றும், **நீதிநூல்கள்** (நல்வழி, மூதுரை, ஆத்திசூடி,
கொன்றைவேந்தன்) பாடியதோர் ஒளவையார் என்றும், விநாயகர்
அகவல், ஒளவை குறள் பாடியதோர் ஒளவையார் என்றும் கூறப்படுகிறது.
அவ்வையார் வாழ்ந்த காலங்கள் கி.பி 2, கி.பி 12 மற்றும் கி.பி 16ம்
நூற்றாண்டு.

ஒளவையார் மற்றும் அரசர்கள்

ஒளவையார் அதியமான், தொண்டைமான், நாஞ்சில் வள்ளுவன்,
சேரமான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்
பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, அதியமான்
மகன் பொகுட்டெழினி என்னும் பல அரசர்களைப் பற்றியும்
பாடியுள்ளார்.

ஒளவையார் அதியமான் நெல்லிக்கனி சம்பவம்

நீண்ட நாள் வாழும் அதிசய நெல்லிக்கனியை தனக்குக் கொடுத்த
அதியமானைப் பற்றிப் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடல்:

வலம்படு வாய்வாள் ஏந்தி ஒன்னார்

களம்படக் கடந்த கழல்தொடித் தடக்கை
ஆர்கலி நறவின் அதியர் கோமான்
போரடு திருவிற் பொலந்தார் அஞ்சி
பால்புரை பிறைநுதல் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற்றொருவன் போல்
மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் திங்கனி குறியாது
ஆதல் நின்னகத் தடக்கிச்
சாதல் நீங்க எமக்கு ஈத்தனையே

வலம்படு = வெற்றி உண்டாக, ஒன்னார் = பகைவர்கள், நறவு = மது, சுழல்
= வீரக்காப்பு, தொடி = வீரவளை, ஆர்கலி = மகிழ்ச்சி, பொலந்தார் =
பொன்மாலை, புரை = போல, சென்னி = தலை, நீலமணிமிடற் றொருவன்
= சிவபெருமான், மன்னுக = நிலைபெற்று வாழ்க, ஆதல் = பயன், திங்கனி
- இனிய கனி.

ஒளவையார் மற்றும் சேரமான்

ஒருமுறை ஒளவையார் சேர மன்னனிடம் பால் சுரக்கும் ஆடு ஒன்று
கேட்க அவன் பொன்னாலான ஆடு ஒன்று கொடுத்தான். சேரனைச்
சிறப்பித்து ஒளவையார் இவ்வாறு பாடுகிறார்:

சிரப்பால் மணிமவுலிச் சேரமான் தன்னை
சுரப்பாடு யான்கேட்கப் பொன்னாடொன் றீந்தான்
இரப்பவர் என்பெறினும் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவர் தன்கொடையின் சீர்.

மவுலி - கிரீடம்; சுரப்பாடு - பால் சுரக்கும் ஆடு; இரப்பவர்-கெஞ்சிக்
கேட்பவர்; என்பெறினும் கொள்வர் - இது கொடுத்தாலும் வாங்கிக்
கொள்வார்; சீர் - மதிப்பு.

ஒளவையார் நீதி நூல்கள்

ஒளவையாரின் மூதுரை மற்றும் நல்வழி பாடல்கள் சில:

மூதுரை பாடல்:

நீர் அளவே ஆகுமாம் நீர் ஆம்பல் தான்கற்ற
நூல் அளவே ஆகுமாம் நுண் அறிவு - மேலைத்
தவத்து அளவே ஆகுமாம் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்து அளவே ஆகுமாம் குணம் .
நீர் ஆம்பல் - நீரில் வளர்ந்துள்ள ஆம்பல் கொடி;

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல் உலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.
பொசியுமாம் - கசியுமாம்

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி - உடன் பிறவா
மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு.
உடன்பிறந்தாருள்ளே தீமை செய்வோரும் அயலாருள்ளே நன்மை
செய்வோரும் உண்டு.

நல்வழிப் பாடல்:

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியார் இடாதார் இழிகுலத்தார்
பட்டாங்கில் உள்ள படி.

கொடுத்தவர் உயர்குலத்தினர்; கொடாதவர் இழிகுலத்தினர்;
இவ்வகையன்றி வேறு சாதியில்லை .

ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய்
இருநாளுக்கு ஏலென்றால் ஏலாய் - ஒருநாளும்
என்னோ(வு) அறியாய் இடும்பைகூர் என்வயிறே
உன்னோடு வாழ்தல் அறிது

இடும்பைகூர்- துன்பம் மிகுந்த; ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால்
ஒழியாய்- உணவு கிடையாதபோது உணவை விட்டிரு என்றால்
விட்டிராய்; இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - உணவு கிடைத்தபோது
இரண்டு நாளுக்கு சேர்த்து உண்டுவிடு என்றாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாய்;

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்

நாம் உண்ண தேவை நாழி அரிசி சோறு தான், உடுக்க நான்கு முழம்,
ஆனால் நாம் ஆசைப்படுவது என்பது கோடி விஷயங்கள். அகக்கண்
குருடாயிருக்கிற மக்களின் குடிவாழ்க்கையானது மட்கலம்போல
இறக்குமளவும் துன்பமாகவே இருக்கிறது.

நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தானதாம் தத்துவமாம் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்

ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதம் செய்யாமல் நின்ற நிலை; தான் அது ஆம்
தத்துவம் ஆம் - ஆன்மா அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலை; தேடும் பொருள்
- தன்னின் வேறாக மெய்ப்பொருளாகிய கடவுளைத் தேடுவது, சம்பு
அறுத்தார் யாக்கைக்குப் போனவா - சம்பு புல்லை அறுத்தவர் அதனைக்
கட்டுதற்கு வேறு கயிறு தேடிப் போனது போலும்.

குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தேவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

திருக்குறளும், உபநிடதங்களும், தேவாரமும், திருக்கோவையார்
திருவாசகங்களும், திருமந்திரமும், ஒரு பொருளையே குறிப்பனவென்று
அறிவாயாக.

ஒளவையார் கவிதைகள்

எது கற்றலால் வருவது, எது பிறவிக் குணம் என்பதைப் பாட எத்தனித்த
ஒளவையார் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

சித்திரமும் கைப்பழக்கம்; செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்; - நித்தம்
நடையும் நடைப்பழக்கம்; நட்பும் தயையும்
கொடையும் பிறவிக் குணம்.

தயையும் = இரக்கமும்; வைத்ததொரு கல்வி = நல்ல கல்வி தேர்ச்சி

அழகைப் பாட வந்த ஒளவையார்:

சுரதந் தனில்இளைத்த தோகை,
சுகிர்தவிரதம் தனில்இளைத்த மேனி, -

நிரதம்கொடுத்து இளைத்த தாதா, கொடும்சமரில்
பட்டவடுத்துளைத்த கல்அபிரா மம்.

சுரதந்தனில் - இன்பம் அனுபவித்ததால்; சுகிர்தம் - தவவிரதம்; நிரதம் =
ஓயாமல்; தோகை - பெண்; தாதா - வள்ளல்; சமரில் - போரில்; அபிராமம்
- அழகு.

அவையில் கவிதை பாடி மதிப்புப் பெறுவதற்குப் பிற ஆரவாரத்
தகுதிகளும் நிறைய வேண்டியதிருக்கின்றது என்பதைக் கூற வந்த
ஒளவையார்:

விரகர் இருவர் புகழ்ந்திட வேண்டும்
விரல்நிரைய மோதிரங்கள் வேண்டும்-அரையதனில்
பஞ்சேனும் பட்டேனும் வேண்டும் அவர்கவிதை
நஞ்சேனும் வேம்பேனும் நன்று!

விரகர் - நலனை எதிர்பார்த்து துதி செய்பவர்; அரை - இடுப்பு

தன்னை கேலி செய்த ஒரு புலவரை ஒளவையார் கேலி செய்து பாடிய பாடல்:

எட்டேகால் லட்சணமே, எமனேறும் பரியே
மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே முட்டமேற்க்
கூரையில்லா வீடே, குலராமன் தூதுவனே
ஆரையடா சொன்னாயது

எட்டேகால் லட்சணமே-அவ லட்சணமே; எமனேறும் பரி - எருமை;
மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே - மூதேவியின் வாகனமே(கழுத்தை);
கூரையில்லா வீடே - குட்டிச் சுவரே; குலராமன் தூதுவனே - ராமனுக்குத்
தூது சென்ற ஹனுமானான "குரங்கே"; ஆரையடா சொன்னாயது -
யாரைப் பார்த்து இப்படிச் சொன்னாய்.

ஆடு மேய்க்கும் இடையனிடம்(சுட்டப்பழம்) ஏமாந்த ஒளவையார்
பாடிய பாடல்:

கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக் கோடாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கும் நாணும் - பெருங்கானில்
கார்எருமை மேய்க்கின்ற காளைக்குநான் தோற்றது
ஈரிரவு துஞ்சாது என்கண்

கருங்காலிக் கட்டை மிகவும் உறுதியானது. அதை எளிதில் பிளக்கக் கூடிய
கோடரி, வாழைத்தண்டை வெட்டும்போது சறுக்கும். அதுபோல நானும்
எருமை மாடு மேய்க்கின்ற சிறுவனிடம் தோற்றுவிட்டேன். எனவே
இரண்டு இரவுகள் எனக்குத் தூக்கம் வராது.

அரியது பெரியது இனியது கொடியது:

ஒளவையார் அரியது, பெரியது, இனியது, கொடியது பற்றிப் பாடிய பாடல் மிகவும் புகழ்பெற்றது:

அரியது:

அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்
அரிதரிது மானிடர் ஆதல் அரிது
மானிடர் ஆயினும் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது
ஞானமும் கல்வியும் நயந்த காலையும்
தானமும் தவமும் தான்செயல் அரிது
தானமும் தவமும் தான்செய்வ ராயின்
வானவர் நாடு வழிதிறந் திடுமே.

பெரியது:

பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமால் உதிரத்தில் உதித்தோன்
கரிய மாலோ அலைகடல் துயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனி கலசத்தில் அடக்கம்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ அரவினுக்கு ஒருதலைப் பாரம்
அரவோ உமையவள் ஒருசிறு மோதிரம்
உமையோ இறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

இனியது:

இனியது கேட்கின் தனிநெடு வேலோய்
இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது
அதனினும் இனிது ஆதியைத் தொழுதல்
அதனினும் இனிது அறிவினர்ச் சேர்தல்
அதனினும் இனிது அறிவுள் ளாரைக்
கனவிலும் நனவிலும் காண்பது தானே.

கொடியது:

கொடியது கேட்கின் நெடியவெல் வேலோய்!

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனினும் கொடிது ஆற்றொணாக் கொடுநோய்
அதனினும் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனினும் கொடிது
இன்புற அவர்கையில் உண்பது தானே.

விநாயகர் அகவல்:

ஒளவையார் தனது விநாயகர் அகவலில் யோகம், அதன் நிலைகள், அதன் பயன்கள் ஆகியவை பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
ஆறா தாரத்து) அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே

மலமொரு மூன்றின் - ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று
மலங்களினால்; மயக்கம் அறுத்தே - தோன்றும் தெளிவின்மையை நீக்கி;
ஒன்பது வாயில் - கண் இரண்டு, காது இரண்டு, மூக்குத் துளை இரண்டு,
வாய், எருவாய், கருவாய் ஆகிய உடலின் ஒன்பது துவாரங்களையும்; ஒரு
மந்திரத்தால் - ஒரு மந்திர உபதேசத்தால்;
ஐம்புலக் கதவை - மாய உலகத்தை உணர்த்தும் ஐந்து புல(, சுவை , ஒளி ,
ஊறு , ஓசை , நறுமணம்) கதவுகளையும்; அடைப்பதும் காட்டி -
மூடுவதை அறிவுறுத்தி; ஆறு ஆதாரத்து - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம்,
மணிபூரகம், விசுத்தி, அனாகதம், ஆக்ஞை ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களை;
அங்குச நிலையும் - கடந்த நிலை; பேச்சு உரை அறுத்தே = மௌனத்தில்
இருத்தி

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே

குண்டலி அதனில் - சுழுமுனையின் அடியில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தியை
கூடிய அசபை விண்டு எழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து - எழுப்பும்
செபிக்கப்படாத அசபா மந்திரம் ஒலிக்கும்படி செய்து ; மூண்டு எழு கனலை -
கொழுந்து விட்டெறியும் குண்டலினி சக்தியை; காலால் எழுப்பும் - பிராண
வாயுவால் எழுப்புகின்ற;
கருத்து அறிவித்தே - வழிமுறைகளைத் தெரிவித்தே
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
புரி அட்ட காயம் - ஐந்து தன்மாத்திரைகள்(சுவை , ஒளி , ஊறு , ஓசை , நறுமணம்)

மற்றும் 3 அந்தக்கரணங்கள்(மனம் புத்தி அகங்காரம்) ஆகிய எட்டும் சேர்ந்த நுண்ணுடல்.

ஒளவை குறள்:

ஒளவையார் ஞான மற்றும் சமய கருத்துக்களை உள்ளடக்கி குறள் வெண்பா வடிவில் ஒளவை குறள் என்றொரு நூல் செய்துள்ளார்

**பரமாய சத்தியுட் பஞ்சமா பூதந்
தரமாறிற் றோன்றும் பிறப்பு.**

பரமாய சக்தி தோற்றுவித்த பஞ்சபூதங்கள் அளவில் மாறுபட்டுக் கலப்பதால் பிறப்பு தோன்றுகின்றது.

**ஓசை பரிசுமுருவஞ் சுவை நாற்ற
மாசை படுத்து மளறு**

ஓசை, பரிசம், பார்வை, சுவை, மணம் ஆகியவை நம் மனதை ஆசையாகிக பந்தத்துக்குட்படுத்தும்.

**நிலமைந்து நீர் நான்கு நீடங்கி மூன்றே
யுலவை யிறண்டொன் றுவிண்.**

நிலத்தில் ஐந்து தன் மாத்திரைகளும் நீரில் நான்கு தன் மாத்திரைகளும் நெருப்பில் மூன்று தன் மாத்திரைகளும் காற்றில் இரண்டு தன் மாத்திரைகளும் ஆகாயத்தில் ஒலி எனும் ஓர் தன் மாத்திரையும் கொண்டவை.

**தொக்குதிரத் தோடீன் மூளைநிண மென்பு
சக்கிலந் தாதுக்க ளேழு.**

இந்தச் சரீரமானது, இரத்தம், தசை, மூளை, கொழுப்பு, எலும்பு, சக்கிலம் ஆகிய ஏழு தாதுகளால் ஆனதாகும்.

**உடம்பினா லன்றி யுணர்வுதா னில்லை
யுடம்பினா லுன்னிய தேயாம்.**

மனிதனுக்கு உண்டாகும் உணர்வுகள் அவன் உடம்பைச் சேர்ந்தது.

**மாசற்ற கொள்கை மனத்தி லடைந்தக்கால்
ஈசனைக் காட்டு முடம்பு.**

மனதிலுள்ள குற்றம் நீங்கி தூய்மை செய்தால் இந்த உடலானது ஈசனை

உணர்ந்து அறியும்.

**வெள்ளிபொன் மேனிய தொக்கும் வினையுடைய
வுள்ளுடம்பி னாய வொளி.**

வினையால் கட்டுண்ட ஒளி உள்ளுடம்பின் தோற்றமானது
வெள்ளியையும், பொன்னையும் போலக் காட்சியளிக்கும்.

**எழுபத் தீராயிர நாடி யவற்றுள்
முழுபத்து நாடி முதல்.**

உடலில் எழுபத்து ஈராயிரம் நாடிகள் உள்ளன. அவற்றுள் பத்து நாடிகள்
முதன்மையானவை.

**நாடி வழக்கமறிந்து செறிந்தடங்கி
நீடொளி காண்ப தறிவு**

நாடிகளின் இயல் பறிந்து அதனுடன் ஒன்று கூடி அடங்கி உள்ளொளி
காண்பது அறிவு.

**பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கூர்ந்து
நேசத்தா லீசனைத் தேடு.**

பூசை செய்து, புகழ்ந்து பாடி, மனம் குவித்து நேசத்தால் இறைவனைத்
தேடு.

**வாய்மையாற் பொய்யா மனத்தினால் மாசற்ற
தூய்மையா மீச னருள்.**

பொய்மையில்லா வாய்மை நிறைந்த மனதினால் மாசற்ற தூய ஈசன்
அருள் கிட்டும்.

**எள்ளகத் தெண்ணெ யிருந்ததனை யொக்குமே
உள்ளகத் தீச னொளி.**

எள்ளின் உள்ளேயுள்ள எண்ணைப் போன்றது உள்ளிருக்கும் ஈசனொளி.

**தனுவொடு தோன்றுமே தானெல்லா மாகி
யணுவதுவாய் நிற்கு மது.**

உடலோடு தோன்றி எல்லாமாகி அணுவதுவாகி நிற்கும் ஈசன்.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு:

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற மனிதனுக்குத் தேவையான நான்கையும் ஒரே பாடலில் சுருங்கக் கூறியுள்ளார்:

ஈதல் அறம் தீவினைவிட்டு ஈட்டல்பொருள் எஞ்ஞான்றும்
காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து - ஆதரவு
பட்டதே இன்பம் பரனை நினைந்து இம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

ஈதல் - மற்றவர்களுக்குத் தருவது

தீவினைவிட்டு ஈட்டல்பொருள் - தீய வழிகளைத் தவிர்த்து, நல்ல வழியில் சேர்ப்பது பொருள்

எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும்

பரனை - இறைவனை

களிநெல்லிக்கனி (வாயில்) - இசை

<https://neeli.co.in/299/>

(ஒளவையார் பாடல்களை முன்வைத்து
கவிஞர் இசை எழுதும் தொடர் அறிமுகம்)

ஒளவையார் (கலைஞர் ஜெயராம்)

பழந்தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த என் எழுத்துக்களெல்லாம்
நவீன இலக்கிய வாசகர்களை முன்னிலைப் படுத்தியதே.
அவர்களில் நமது தொல் இலக்கியங்களின் மீதும் ஆர்வம்

உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை சமீபமாக கணிசமான அளவில் உயர்ந்து வருகிறது. அவர்களுக்கே இந்தப் புதிய தொடர்.

அவ்வையார் பாடல்களை மொத்தமாக தொகுத்து சில நூல்கள் வெளியாகி உள்ளன. அவ்வையரின் பிறப்பு, அவரது பங்களிப்புகள், பாதிப்புகள், அவர் குறித்த புராணக் கதைகள், அவ்வை கோயில்கள் என பல்வேறு விசயங்களும் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நவீன இலக்கிய வாசகர்களில் சிலருக்கு அவ்வையார் என்கிற பெயரில் எட்டுக்கும் மேற்பட்டோர் பாடல் புனைந்துள்ளனர் என்கிற செய்தியே புதிதாகத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அவ்வை என்னுள் விடாது வினைபுரிந்து வருபவள். பட்டியலைக் கருதாமல் தரத்தைக் கருதி நோக்கினால் "உறுமீன்களற்ற நதி" என்பதே என் முதல் கவிதைத் தொகுப்பு. அவ்வையரின் வரியிலிருந்து துள்ளி விழுந்த தலைப்புதான் இது. என் முதல் உரைநடை நூல் "அதனினும் இனிது அறிவினர் சேர்தல்" அதுவும் அவள் அருளியதே. சமீபத்தில் நான் எழுதி முடித்திருக்கும் கட்டுரைத் தொடரின் தலைப்பு "நாட்படு தேறல்". "தேள் கடுப்பன்ன நாட்படு தேறல்" என்கிறாள் அவ்வை. என் கவிதை, கட்டுரைகளுள் நுனிகித் தேடினால் மேலும் சில இடங்களில் அவ்வை

தென்படக்கூடும். இப்படி ஏதோ ஒரு வகையில்
என்னோடு இருந்து கொண்டே இருக்கிறாள் அவள்.
வாசிக்க வரும் முன்னே அவ்வையின் மீது பெரிய ஈர்ப்பு
இருந்தது. அதற்குக் காரணம் கே.பி. சுந்தரரம்பாள்.
தமிழர்க்கு அவரே அவ்வை. அவரன்றி இன்னொரு
உருவில் அவ்வையைக் காண நம்மால்
முடிவதில்லை. அவர் பாடும் சினிமாப் பாடல்களையும்
அவ்வையின் பாடல்களாகவே நாம் கற்பித்துக்
கொள்வதுண்டு. நானும் இளங்கோவும் எத்தனையோ
முறை “உன் தத்துவம் தவறென்று சொல்லவும்
அவ்வையின் தமிழுக்கு உரிமை உண்டு” என்கிற வரிக்கு
அரற்றிக் கொண்டு அழுது
திரிந்திருக்கிறோம். கடவுளையே அதட்டும் ஒரு
மொழியிலிருந்து பிறந்து வந்திருக்கும் கவிகள் நாம்
என்கிற இறும்பூதின் கனம் தாளமாட்டாத கண்ணீர் அது.

“எத்திசை செலினும் அத்திசைச் சோறே” என்கிற
அவ்வையின் கோபத்தை இவ்வரியில்
பன்மடங்காகப் பெருக்கியுள்ளார் கண்ணதாசன். என்
வாத்தியார் சுகுமாரனுக்கு நான் அனுப்பிய முதல்
குறுஞ்செய்தி இது... “உணர்ச்சியில் விளையாடும்
உன்னதக் கவிச்சிங்கம் தளர்ச்சியில் விழலாகுமா ,
மகனே! சந்தனம் சேராகுமா?”. பதட்டமும், பரவசமும்
நிறைந்த குரலில் அவரிடம் இருந்து உடனடியாக வந்த
அழைப்பு இன்னும் நினைவில் இருக்கிறது.
“ தருவதற்கொன்றுமில்லை.. தலைவனே எனை

ஆதரி!" என்று கே.பி.எஸ் உடையும் தருவாயில் நான் ஒரு பூரண பக்தன்.

அவ்வை என்கிற சொல்லில் கே.பி.எஸ் இருப்பது போலவே என் பாட்டியும் இருக்கிறாள். பெயர் பேச்சியம்மாள். அவளுக்கு கொஞ்சம் கே.பி. எஸ்ஸின் சாயல். இல்லை, அப்படியில்லை அவள் ரொம்ப குள்ளம். ஆனாலும் அவள் கே. பி. எஸ் தான் எனக்கு. "யாருக்கும் வாழ்வுண்டு, அதற்கொரு நாளுண்டு அதுவரை பொறுப்பாயடா, மகனே! என் அருகினில் இருப்பாயடா..!" என்று பாடுவது என் பாட்டியேதான். பாட்டிகளுக்கெல்லாம் ஒரே சாயல் தான் என்று நினைக்கிறேன். வாழ்வை ஒரு சுற்று பார்த்து வந்துவிட்ட ஆசுவாசம் அவர்கள் மடியில் உண்டு. பெற்றோர்கள் ஓட்டப் பந்தயத்தில் மூச்சிரைக்க ஓடிக் கொண்டிருப்பவர்கள், நம்மையும் அவர்களோடு ஓடி வர நச்சரிப்பவர்கள். அவர்களிடம் இல்லாதவைகள் பாட்டிகளிடம் உண்டு. கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகை கிடைத்த கிழத்தரு நிழல்கள் அவர்கள்.

இத்தொடரில் நாம் காண இருப்பது என் பாட்டியை அல்ல. சுந்தரரம்பாளை அல்ல. அவ்வையைத்தான். அவளது வியக்கச் செய்யும் கவித்துவத்தைத்தான். ஆயினும் அவ்வை என்றால் எனக்கு இவ்வளவு உணர்ச்சிகளும் பொங்கியடிக்கவே செய்கின்றன.

பிற இருவரும் கூட ஏதோ ஒரு வகையில்
இத்தொடருக்கான காரணங்கள்தான்.

தமிழ் மரபில் எட்டுக்கும் மேற்பட்ட அவ்வைகள்
வாழ்ந்து மறைந்ததாக சொல்லப்படுகிறது.
சங்கப்பாடல்களைப் பாடியவள் முதல் அவ்வை.
தனிப்பாடல்களில் கம்பனோடு பூசல் செய்பவள்
இரண்டாம் அவ்வை, ஆத்திசூடி , கொன்றை வேந்தன்,
மூதுரை , நல்வழி என்று நீதி சொல்லிப் பாடியவள்
மூன்றாவது. விநாயகர் அகவலும், திருக்குறளைப் போல்
அவ்வைகுறளும் பாடியவள் நான்காவது. நிகண்டுகள்
செய்தவள் அடுத்தவள். ஆறாமவள் அசதிக் கோவை,
பந்தன் அந்தாதி, பெட்டகம் போன்ற நூல்களை
யாத்தவள் . கல்வி ஒழுக்கம், கணபதி ஆசிரிய
விருத்தம், வேழமுகம் ஆகிய நூல்களை எழுதியவள்
ஏழாமவள். எட்டாம் அவ்வை நீதி ஒழுக்கம்,
தரிசனப்பத்து எழுதியவள். இப்படி எட்டு அவ்வையரை
முன்வைக்கிறது தமிழறிஞர் தாயம்மாள் அறவாணன்
எழுதிய "அவ்வையார் படைப்புக் களஞ்சியம்" என்கிற
நூல்.

புகழ்பெற்ற ஒரு கவிஞரின் பெயரை பின்னால்
வந்தவர்கள் சூட்டிக் கொண்டிருக்கலாம் அல்லது தனது
பாக்களை புகழ் மிக்க ஒருவரின் பெயரால் உலவவிடும்
உத்தியிலும் இவ்வளவு அவ்வைகள் பிறந்திருக்கலாம்.
அவ்வைகளின் பிறப்பு குறித்த தகவல்கள் ஏதும் உறுதி

செய்யப்பட்டிராத நிலையில், பின்நாளைய
அவ்வைகளில் ஓரிருவர் ஆண்களாக இருக்கவும்
வாய்ப்புண்டு என்று சந்தேகிக்கவும் இடமுண்டு.
“பெட்டகம்” என்கிற நூல் ‘பெண்களை நம்பாதே’
என்பதையே வலியுறுத்திச் சொல்கிறது.

அவ்வை குறித்த ஆய்வு நூல்கள் சில இன்று வாசிக்கக்
கிடைக்கின்றன. அவள் குடி பாணர் குடியா? என்பது
துவங்கி அவை ஆராய்கின்றன. அவ்வை பெயரில்
பெண்கள் நோன்பு நோற்கிறார்கள். செல்வம்
பெருக்கித்தரும், குழந்தை வரம் அருளும்
தெய்வமாகிவிட்டாள் அவள். இது போன்ற
தகவல்களுக்குள் அதிகம் நுழையாமல் அவள்
கவித்துவத்தில் இன்புறுவதையே முதன்மை
நோக்கமாகக் கொள்கிறது இத்தொடர்.

“சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா..” என்கிற பிரார்த்தனையில் ஒரு
தமிழ் மாணவனாக எனக்குச் சிக்கல் ஒன்றுமில்லை.
ஆனால் பிற்காலத்து அவ்வைகளிடம் காலத்திற்கு
ஒவ்வாத பிற்போக்கு வரிகளும் சில உண்டு.
இன்று அவற்றை ‘களிப்பா’ என்று மெச்சிவிட
முடியாதுதான்.

கவிஞர் இசை

முடிந்த வரை அவ்வை சொல்லின் அத்தனை
அழகுகளையும் அள்ளி எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதே
என் விருப்பம். சங்க இலக்கியத்தில் அவ்வை பாடியுள்ள
அகப்பாடல்களிருந்து நமது பயணத்தைத்
தொடங்குவோம்.

ஆத்திசூடி

https://avvaiyaar-vaalviyal.blogspot.com/p/blog-page_96.html

ஆத்தி சூடி அமர்ந்த தேவனை ஏத்தி ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.

ஆத்தி-திருவாத்தி பூமாலையை தடி-
அணிபவராகிய சிவபெருமான் அமர்ந்த-விரும்பிய
கடவுள் வாழ்த்து

தேவனை-விநாயகக் கடவுளை ஏத்தி ஏத்தி-வாழ்த்தி வாழ்த்தி தொழுவோம்-
வணங்குவோம் யாமே-நாமே.

1. அறம் செய விரும்ப - நீ தருமத்தை(கடமையை)ச் செய்ய ஆவல் கொள்.
2. ஆறுவது சினம் - கோபம் தணிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.
3. இயல்வது கரவேல் - உன்னால் கொடுக்கக்கூடிய பொருளை யாசிப்பவர்க்கு ஒளிக்காது கொடு.
4. ஈவது விலக்கேல்
- ஒருவர் மற்றவர்க்கு கொடுப்பதை, வேண்டாமென்று தடுக்காதே.
5. உடையது விளம்பேல்- உன்னிடத்திலுள்ள பொருளை அல்லது இரகசியங்களை பிறர் அறியுமாறு சொல்லாதே.
6. ஊக்கமது கைவிடேல்- எப்போதும் முயற்சியைக் கைவிடக்கூடாது.
7. எண் எழுத்து இகழேல்- கணித, இலக்கண நூல்களைத் தினமும் தவறாமல் நன்கு கற்க வேண்டும்.
8. ஏற்பது இகழ்ச்சி- இரந்து வாழ்வது இழிவானது. அதனால் யாசிக்கக் கூடாது.
9. ஐயம் இட்டு உண்- யாசிப்பவர்கட்கு பிச்சையிட்டுப் பிறகு உண்ண வேண்டும்.
10. ஒப்புரவு ஒழுகு- உலக நடையை அறிந்துகொண்டு, அத்தோடு பொருந்துமாறு நடந்துகொள்.
11. ஒதுவது ஒழியேல் -நல்ல நூல்களை எப்பொழுதும் படித்துக்கொண்டிரு.
12. ஒளவியம் பேசேல் -ஒருவரிடமும் பொறாமை கொண்டு பேசாதே.
13. அஃகஞ் சுருக்கேல்- அதிக இலாபத்துக்காக, தானியங்களை குறைத்து அளந்து விற்காதே.
14. கண்டொன்று சொல்லேல்-
. கண்ணாற் கண்டதற்கு மாறாகப்(பொய் சாட்சி) சொல்லாதே.
15. நபப் போல் வளை -
'நப' என்னும் எழுத்தானது எப்படி தான் பயன்னுள்ளதாக இருந்து தன் வருக்க எழுதுக்களை தழுவுகிறதோ அது போல நாமும் நம்மைச் சார்ந்தவர்களால் என்ன பயன் என்று பாராமல் அவர்களை காக்க வேண்டும்."நப" என்னும் எழுத்தை கூர்ந்து நோக்கினால், ஒருவர் வளைந்து வணக்கம் சொல்வது போல் உள்ளது விளங்கும். அதைப்போல பணிவாக பெரியவர் முன் வளைய வேண்டும் என்று ஒளவை உரைத்ததாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.
16. சனி நீராடு - சனிக்கிழமை தோறும் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிக்கவும்.
17. ஞயம்பட உரை- கேட்பவருக்கு இன்பம் உண்டாகும் படி இனிமையாக பேசு.
18. இடம்பட வீடு எடேல்-உன் தேவைக்கு மேல் வீட்டை பெரிதாக கட்டாதே.
19. இணக்கம் அறிந்து இணங்கு -

ஒருவரிடம் நட்பு கொள்ளும் முன், அவர் நல்ல குணங்களும், நல்ல செய்கைகளும் கொண்டவரா எனத் தெரிந்த பிறகு அவருடன் நட்பு கொள்ளவும்.

20. தந்தை தாய்ப் பேண் -

உன் தந்தையையும் தாயையும் அவர்களுடைய முதுமைக் காலம் வரை அன்புடன் காப்பாற்று.

21. நன்றி மறவேல் - ஒருவர் உனக்கு செய்த உதவியை ஒரு போதும் மறவாதே.

22. பருவத்தே பயிர் செய் - எச்செயலையும் அதற்குரிய காலத்திலேயே செய்ய வேண்டும்.

23. மண் பறித்து உண்ணேல் -

பிறர் நிலத்தை திருடி அதன் மூலம் வாழாதே (அல்லது) நீதி மன்றத்தில் இருந்து கொண்டே லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு தீர்ப்பு வழங்காதே (என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்)

24. இயல்பு அலாதன செய்யேல் - நல்லொழுக்கத்துக்கு மாறான செயல்களைச் செய்யாதே.

25. அரவம் ஆட்டேல். - பாம்புகளை பிடித்து விளையாடாதே.

26. இலவம் பஞ்சில் துயில் -

இலவம் பஞ்சு எனும் ஒரு வகை பஞ்சினால் செய்யப்பட்ட படுக்கையிலே உறங்கு.

27. வஞ்சகம் பேசேல் -

படச் (உண்மைக்கு புறம்பான, கவர்ச்சிகரமான) சொற்களை பேசாதே.

28. அழகு அலாதன செய்யேல் - இழிவான செயல்களை செய்யாதே

29. இளமையில் கல்- இளமை பருவத்தில் இருந்தே கற்கவேண்டியவைகளை (இலக்கணத்தையும், கணிதத்தையும்) தவறாமல் கற்றுக்கொள்.

30. அறனை மறவேல். தருமத்தை எப்போதும் மறவாமல் செய்.

31. அனந்தல் ஆடேல்- மிகுதியாக துங்காதே.

32. கடிவது மற-யாரையும் கோபத்தில் கடிந்து பேசிவிடாதே.

33. காப்பது விரதம்- தான் செய்யத் தொடங்கிய தருமத்தை விடாமல் செய்வதே விரதமாகும் (அல்லது) பிற உயிர்களுக்கு துன்பம் செய்யாமல் அவற்றைக் காப்பாற்றுவதே தவம் ஆகும்.

34. கிழமை பட வாழ்-

உன் உடலாலும் பொருளாலும் பிறருக்கு நன்மை செய்து வாழ்.

35. கீழ்மை யகற்று-இழிவான குணஞ் செயல்களை நீக்கு.

36. குணமது கைவிடேல்- நன்மை தரக்கூடிய நல்ல குணங்களை பின்பற்றுவதை நிறுத்திவிடாதே (கைவிடேல்).

37. கூடிப் பிரியேல்- நல்லவரோடு நட்பு செய்து பின் அவரை பிரியாதே.

38. கெடுப்ப தொழி-பிறருக்கு கேடு விளைவிக்கும் செயல்களை செய்யாதே.

39. கேள்வி முயல்-
கற்றவர் சொல்லும் நூற் பொருளை கேட்பதற்கு முயர்சி செய்.

40. கைவினை கரவேல்-
உங்களுக்கு தெரிந்த கைத்தொழிலை மற்றவர்களிடமிருந்து ஒளியாமற் செய்து கொண்டிருக்கவும்.

41. கொள்ளை விரும்பேல்- பிறர் பொருளை திருடுவதற்கு ஆசைப்படாதே.

42. கோதாட் டொழி-குற்றமான விளையாட்டை விட்டு விடு (நீக்கு).

43. கௌவை அகற்று-வாழ்வில் செயற்கையாக ஏற்படும் துன்பத்தை நீக்க.

44. சக்கர நெறி நில்- அரசன் வகுத்த நெறிப்படி வாழ வேண்டும்.
(அரசன் = ஆளபவர், தலைவர்).

45. சான்றோ ரினத்திரு-
அறிவொழுக்கங்களில் நிறைந்த பெரியோர்களுடன் சேர்ந்து இரு.

46. சித்திரம் பேசெல்- பொய்யான வார்த்தைகளை மெய் போல்ப் பேசாதே.

47. சீர்மை மறவேல்- புகழுக்குக் காரணமான நல்ல குணங்களை மறந்து விடாதே.

48. சுளிக்கச் சொல்லேல்-
கேட்பவருக்குக் கோபமும் வெறுப்பும் உண்டாகும் படி பேசாதீர்.

49. துது விரும்பேல்- ஒருபொதும் துதாட்டத்தை விரும்பாதே.

50. செய்வன திருந்தச் செய்- செய்யும் செயல்களை தவறோ குறையோ ஏது
ம் இல்லாமல் செய்யவும்.

51. சேரிடமறிந்து சேர்-
நீ பழகும் நபர்கள் நல்ல குணங்கள் உடையவர்களா என நன்கு ஆராய்ந்து பின்பு அவர்களுடன் பழகு.

52. சையெனத் திரியேல்-
பெரியோர் 'சீ' என வெறுக்கும் படி வீணாய்த் திரியாதே.

53. சொற்சோர்வு படேல்- பிறருடன் பேசும் பொழுது மறந்தும் குற்றமுண்டா
கப் பேசாதே.

54. சோம்பித் திரியேல்-முயற்சியின்றிச் சோம்பேறியாகத் திரியாதே.

55. தக்கோ னெனத்திரி-
பெரியோர்கள் உன்னைத் தக்கவன்(யோக்கியன், நல்லவன்) என்று புகழும்படி நடந்துக்கொள்.

56. தானமது விரும்பு-யாசிப்பவர்களுக்கு தானம் செய்.
57. திருமாலுக்கு அடிமை செய்-நாராயணமூர்த்திக்கு தொண்டு செய்.
58. தீவினை யகற்று-பாவச் செயல்களைச் செய்யாமல் இரு.
59. துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்-
முயற்சி செய்யும் பொழுது வரும் உடம்பின் வருத்தத்திற்கு அஞ்சி அதனை விட்டு விடாதே.
60. தூக்கி வினைசெய்-
ஒரு வேளையை முடிப்பதற்க்கான் வழிமுறைகளை நன்கு ஆராயிந்து அறிந்து பின்பு அச்செயலை செய்யாத தொடங்கவும்.
61. தெய்வ மிகழேல்-கடவுளை பழிக்காதே.
62. தேசத்தோ டொத்துவாழ்- உன் நாட்டில் வசிக்கும் மக்களுடன் பகை இல்லாமல் வாழ்.
63. தையல்சொல் கேளேல்-மனைவி சொல் கேட்டு ஆராயாமல் நடவாதே.
64. தொன்மை மறவேல்- பழமையாகிய நட்பினை மறந்துவிடாதே.
65. தோற்பன தொடரேல்-
ஒரு செயலைச் செய்தால் தோல்வியில் தான் முடியும் எனத் தெரிந்தே அதை தொடங்காதே.
66. நன்மை கடைப்பிடி-
நல்வினை செய்தலை எவ்வளவு இடையுறு வந்தாலும் உறுதியாகத் தொடரவும்.
67. நாடொப் பனசெய்- நாட்டில் உள்ள பலரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க நல்ல காரியங்களை செய்.
68. நிலையிற் பிரியேல்-
உன்னுடைய நல்ல நிலையில் இருந்து என்றும் தாழ்ந்து விடாதே.
69. நீர்வினை யாடேல்-வெள்ளத்தில் நீந்தி விளையாடாதே.
70. நுண்மை நுகரேல்-
நோயைத் தரும் சிற்றுண்டிகளை அதிகமாக உண்ணாதே.
71. நூல்பல கல்- அறிவை வளர்க்கும் பல நூல்களைப் படி.
72. நெற்பயிர் விளை- நெற்பயிரை விளையச் செய்வதை உன் வாழ்க்கை தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்.
73. நேர்பட வொழுக- ஒழுக்கந் தவறாமல் நேர்வழியில் நட.
74. நைவினை நணுகேல்-
பிறர் வருந்தத் தகுந்த தீ வினைகளைச் செய்யாதே.

75. நோய்ய வுரையேல்-பயன் இல்லாத அற்ப வார்த்தைகளைப் பேசாதே.

76. நோய்க்கிடங் கொடேல்-
மிகுந்த உணவு உறக்கம் முதலியவற்றால் நோய்க்கு வழிவகை செய்யாதே.

77. பழிப்பன பகரேல்-
பெறியோர்களால் பழிக்கப்படும் இழிவான சொற்களான பொய், கடுஞ்சொல் ஆகியவற்றை பேசாதே.

78. பாம்பொடு பழகேல்-
பாம்புபோல கொடிய குணம் கொண்டவர்கள் உடன் பழகாதே.

79. பிழைபடச் சொல்லேல்-குற்றம் உண்டாகும் படி எதையும் பேசாதே.

80. பீடு பெறநில்-பெறுமையை அடையும் படியான நல்ல நிலையிலே நில்.

81. புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்-
உன்னையே நம்பியவர்களை காப்பாற்றி வாழ்.

82. பூமி திருத்தியுண்-
விளைநிலத்தை உழுது அதில் பயிர்செய்து உண்.(அ)விவசாயத்தை வாழ்க்கை தொழிலாகக் கொள்.

83. பெரியாரைத் துணைக்கொள்-
அறிவிலே சிறந்த பெரியோர்களை உனக்குத் துணையாகப் பேணிக்கொள்.

84. பேதைமை யகற்று-அறியாமையை போக்க.

85. பையலோ டிணங்கேல்-அறிவில்லாத சிறுவனோடு கூடித் திரியாதே.

86. பொருடனைப் போற்றிவாழ்-
பொருள்களை(செல்வம் உட்பட)வீண் செலவு செய்யாமற் பாதுகாத்து வாழ்.

87. போர்த்தொழில் புரியேல்-
யாருடனும் தேவையில்லாமல் சண்டை பொடுவதை ஒரு வேலையாக செய்யாதே.

88. மனந்தடு மாறேல்-எதனாலும் மனக்கலக்கம் அடையாதே.

89. மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்-
பகைவன் உன்னை துன்புறுத்தி உன்னை வெல்வதற்கு இடம் கொடுக்காதே.

90. மிகைபடச் சொல்லேல்- சாதாரணமான விஷயத்தை மாயாஜால வார்த்தைகளால் பெரிதாகக் கூறாதே.

91. மீதூண் விரும்பேல்-மிகுதியாக உண்ணுதலை விரும்பாதே.

92. முனைமுகத்து நில்லேல்- எப்போதும் யாருடனாவது சண்டையிடுவதற்காக போர் முனையிலே நிற்காதே.

93. மூர்க்கரோ டிணங்கேல்- மூர்க்க குணம் கொண்டவர்கள் உடன் பழகாதே

94. மெல்லினல்லாள் தோள்சேர்-
பிற மாதரை விரும்பாமல் உன் மனைவியுடன் மட்டும் சேர்ந்து வாழ்.

95. மேன்மக்கள் சொற்கேள்-
நல்லொழுக்கம் உடைய பெரியோர் சொல்லைக் கேட்டு நட.

96. மைவிழியார் மனையகல்- விலைமாந்தர் உடன் உறவு கொள்ளாமல் விலகி நில்.

97. மொழிவ தறமொழி-
சொல்லப் படும் பொருளை சந்தேகம் நீங்கும் படி சொல்.

98. மோகத்தை முனி-
நிலையில்லாத பொருள்களின் மேலுள்ள ஆசையை வெறுத்திடு.

99. வல்லமை பேசேல்-உன்னுடைய சாமர்தியத்தை நீயே புகழ்ந்து பேசாதே.

100. வாதுமுற் கூறேல்-பெறியோர்கள் இடத்தில் முறன் பட்டு வாதிடாதே.

101. வித்தை விரும்பு- கல்வியாகிய நற்பொருளை விரும்பு.

102. வீடு பெறநில்-
முத்தியை பெறுவதற்க்கான சன்மார்கத்திலே வாழ்க்கையை நடத்து.

103. உத்தமனாய் இரு-உயர்ந்த குணங்கள் கொண்டவனாக வாழு.

104. ஊருடன் கூடிவாழ்-ஊராருடன் நன்மை தீமைகளில் கலந்து வாழ்.

105. வெட்டெனப் பேசேல்-
யாருடனும் கத்தி வெட்டுப் போலக் கடினமாக பேசாதே.

106. வேண்டி வினைசெயேல்- வேண்டுமென்றே தீய செயல்களைச் செய்யாதே.

107. வைகறை துயிலெழு- நாள்தோறும் சூரியன் உதிக்கும் முன்பே தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்திரு.

108. ஒன்னாரைத் தேறேல்-பகைவர்களை நம்பாதே.

109. ஓரஞ் சொல்லேல்-
எந்த வழக்கிலும் ஒருபுடைச் சார்பாக பேசாமல் நடுநிலையுடன் பேசு.

<https://www.ytamizh.com/avvai-aathichoodi.php>

https://www.purnayogam.org/2020/05/blog-post_70.html

<https://ta.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%86%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%9A%E0%AF%82%E0%AE%9F%E0%AE%BF>

<https://www.aramseyavirumbu.com/>

<https://www.kamakoti.org/tamil/athicudi.htm>

ஒளவையார் இயற்றிய **ஆத்திச்சூடி**, சிறுவர்களுக்கு நற்பண்புகளைக் கற்பிக்கும் எளிமையான நீதிநூல். "அறம் செய விரும்பு", "ஆறுவது சினம்" போன்ற வரிகள் மூலம் தர்மம், பொறுமை, கல்வி, உண்மை பேசுதல் போன்ற நன்னெறிகளை சிறு கதைகள் மூலமாக குழந்தைகளுக்கு எளிதாகப் புரியவைக்க முடியும்.

பிரபலமான ஆத்திச்சூடி கதைகள் (விளக்கங்களுடன்):

- **அறம் செய விரும்பு:** எப்போதும் நல்ல காரியங்களை (தர்மம்) செய்ய விரும்ப வேண்டும். பசித்தவர்களுக்கு உணவளித்தல் போன்ற செயல்கள், நேர்மையான வழியில் வாழ்வதைப் போதிக்கிறது.
- **ஆறுவது சினம்:** கோபத்தை குறைக்க வேண்டும். கோபத்தால் நமக்கும், பிறருக்கும் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.
- **இயல்வது கரவேல்:** நம்மால் முடிந்த உதவியை, இல்லாதவர்களுக்கு தயங்காமல் செய்ய வேண்டும்.
- **ஈவது விலக்கேல்:** மற்றவர்களுக்குத் தானம் கொடுப்பதைத் தடுக்கக் கூடாது. பகிர்தலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.
- **உடையது விளம்பேல்:** நம்மிடம் உள்ள பொருட்கள் அல்லது ரகசியங்களை

மற்றவர்களிடம்
பேசக்கூடாது.

சொல்லிப்

பெருமைப்

ஆத்திச்சூடி கதைகளை எங்கே காணலாம்?

- **YouTube:** [MagicBox Tamil Stories](https://www.youtube.com/watch?v=O6CoXN1G3a8) போன்ற சேனல்களில் கதை வடிவில் ஆத்திச்சூடி வீடியோக்கள் உள்ளன.
- **Spotify:** [Avvaiyar's Aathichudi stories](https://www.spotify.com/track/Avvaiyar's-Aathichudi-stories) பாட்காஸ்ட் மூலம் கதைகளைக் கேட்கலாம்.
- **புத்தகங்கள்:** குழந்தைகளுக்கான சிறுவர் இலக்கியப் புத்தகக் கடைகளில் "ஆத்திச்சூடி கதைகள்" என்ற தலைப்பில் பல புத்தகங்கள் கிடைக்கின்றன.

இந்தக் கதைகள் குழந்தைகளிடம் ஒழுக்கம், பண்பாடு மற்றும் அறிவை வளர்க்க சிறந்த வழிமுறையாகும்.

ஆத்திச்சூடி கதைகள்

<https://www.youtube.com/watch?v=O6CoXN1G3a8> [35:18]

ஆத்திச்சூடி கதைகள்

<https://www.youtube.com/watch?v=YUbNiYDZOvk> [12:23]

அவ்வையின் தனிப்பாடல்கள் குறித்த
இரண்டு கட்டுரைகள் – இசை

<https://neeli.co.in/2682/>

அவ்வை (கோவை இராமநாதபுரம் சித்தி விநாயகர் கோவில்)

1. என்றும் கிழியாதுன் பாட்டு!

தனிப்பாடல்கள் என் மனதிற்கு நெருக்கமானவை. நான் பழந்தமிழ் பாடல்கள் கற்பதற்கு தனிப்பாடல்களின் வழியேதான் சென்றேன். புதியவர்க்கும் அந்த வழியையே பரிந்துரைப்பேன். தனிப்பாடல்களின் சொற்கள் அவ்வளவு பழையதல்ல. இன்றைய வாசகனுக்கு அகராதி தேவைதான் எனினும் ஒவ்வொரு வரிக்கும் அதைப் புரட்டிப் புரட்டி நோக வேண்டியதில்லை. தவிர அப்பாடல்கள் சுவராஸ்யமானவை. அதன் பின்னணியில் சொல்லப்படும் கதைகள் அதைவிட சுவராஸ்யமானவை. சங்கப்பாடல்கள் யாரோ ஒரு தலைவனும் தலைவியும் காதலித்துக் கொண்டவை, பரிசுக்காக புலவன் அரசனைப் புகழ்ந்து பாடியவை என்கிற தோற்றத்தால் விலகித் தொலைவில் நிற்பவை. தனிப்பாடல்கள் காலத்தாலும், எளிமையாலும் பளிச்சென்று நாம் வாழ்விற்குப் பக்கத்தில் நிற்கின்றன. சொற்களைக் கொண்டு வித்தை காட்டும் அதன் இன்னொரு தன்மையால் காலப்போக்கில் எனக்குக் கொஞ்சம் சலிப்பு தோன்றி விட்டது உண்மைதான் என்றாலும், ஆர்வமும் ஒரு புறம் நீடிக்கவே செய்கிறது.

பெருமாள் முருகன் “தனிப்பாடல் எனும் தூண்டில் புழு” என்று ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் மாணவர்களை இலக்கியத்தின் பால் ஈர்ப்பதற்கான ஒரு திட்டமாக “தனிப்பாடல்களை” பயன்படுத்தி வந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“கற்போரின் தமிழன்பை உயர்த்தும் சுவைகளைக் கொண்ட தனிப்பாடல்களைத் தனி ஒரு தாளாகப் பாடத்திட்டத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பது என் அவா. அதுவும் இளங்கலைப் படிப்புக்குள் நுழையும் மாணவர்களுக்கு ஐம்பது முதல் நூறு பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து முதல் பருவத்திலேயே பாடமாக வைக்க வேண்டும். அவை தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்குள் அவர்கள் ஆனந்தமாக நுழைவதற்குப் பெரிதும் உதவும்”

உ..வே சா தனிப்பாடல்களை “புதையல்” என்று விளித்ததையும் அக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டு எழுதுகிறார்.

“அதைப் (தனிப்பாடல் திரட்டு) பார்த்தபோது எனக்கு ஏதோ ஒரு பெரிய புதையல் கிடைத்துவிட்டதுபோல இருந்தது. பல வகையான கருத்துகளும் பலவகையான சாதுரியங்களும் அமைந்த தனிப்பாடல்கள் என் மனத்தைக் கவர்ந்தன. காளமேகப் புலவர் சமயத்துக்கு ஏற்றபடி சாதுரியமாகப் பாடிய பாடல்களைப் படித்துப் படித்து உவப்பேன். அவர் பாடிய சிலேடைகளைச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வேன். பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர் செய்யுள்களிலுள்ள பக்தியையும் எளிய நடையையும் கண்டு ஈடுபடுவேன். ஔவையார் முதலியவர்களுடைய பாடல்களின் போக்கிலே என் மனம் லயித்துவிடும். பலவகையான சுவைகள் உள்ள அப்பாடல்களில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ரத்தினமாகவே தோன்றியது. ஓய்ந்த நேரங்களிலெல்லாம் அவற்றையே படித்துப் படித்துக் காலம் கழிப்பேன். பிறரிடம் சொல்லிச் சொல்லிப் பாராட்டுவேன். மிக விரைவில் பல பாடல்கள் மனனமாயின. எனது தமிழன்பு அப்பாடல்களால் எவ்வளவோ உயர்ந்துவிட்டது”.

வெவ்வேறு புலவர்களின் தனிப்பாடல்களைத் திரட்டி 1862 ல் சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர் என்பவர் “தனிப்பாடல் திரட்டு” என்கிற பெயரில் அச்சு நூலாக்கினார். பிறகு அது போல பல திரட்டுகள் வந்தன. ஒரு தொகுப்பிற்கும் இன்னொரு தொகுப்பிற்கும் பாடல்களிலும், பாடல் வரிகளிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. புகழ் பெற்ற பல தனிப்பாடல்கள் பிற்கால சோழர்களின் காலமான 12ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. கம்பன், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, பிற்கால அவ்வையார் போன்றவர்கள் இக் காலத்தின் கவிகளாக சொல்லப்படுகிறார்கள். கம்பனுக்கும் அவ்வைக்குமிடையே நிகழ்ந்த சொற் போராக சில பாடல்கள் தனிப்பாடல் திரட்டில் இடம்பெற்றுள்ளன. பெருமாள் முருகன் தனிப்பாடல்களின் காலத்தை 16 ம் நூற்றாண்டும் அதற்குப்

பிறகும் என்று வகுக்கிறார். அவ்வையின் தனிப்பாடல்கள் குறித்த என் இரண்டு கட்டுரைகளும் புலியூர் கேசிகன் தொகுத்த “அவ்வையார் தனிப்பாடல்கள்” நூலை கருத்தில் கொண்டவை.

அவ்வையின் தனிப்பாடல்களை அறிவுரைகள், கூர்த்த மதி கொண்டு சொல்லப்பட்ட உண்மைகள், அவர் வாழ்வில் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் நிகழ்வுகளின் போது பாடப்பட்ட பாடல்கள், இன்றைய முற்போக்காளர்களுக்கு உவக்காத சில வரிகள் என்பதாகத் தொகுக்கலாம். எல்லாப் பாடல்களும் நவீன மனதின் நெஞ்சோடு பேசுபவை அல்ல. ஆயினும் கட்டாயம் காதுகளைக் கொஞ்சுபவை. அதனால் வாசிப்பின்பத்தில் குறை வைக்காதவை. “என்றும் கிழியாதென் பாட்டு” என்கிற அவ்வையின் வரியை இன்றைய கவியும் கண்ணீர் புரள நெஞ்சு விம்மிக் கூவ முடியும்.

அவ்வை என்கிற பெயரைச் சுற்றி ஆயிரம் கதைகள். அதில் ஒரு கதை இது. ஆதி, பகவன் இருவருக்கும் மகளாக, அவர்கள் ஒரு பாணர் வீட்டில் தங்கியிருந்த போது பிறக்கிறாள் அவ்வை. பகவன் அக்குழந்தையை பாணர் வீட்டிலேயே விட்டுவிடச் சொல்கிறான். அன்னை மனம் கலங்குகிறது. அப்போது அக்குழந்தையே ஒரு வெண்பா பாடி அன்னையின் கலக்கத்தைப் போக்குகிறது.

இட்டமுடன் என் தலையில் இன்னபடி என்றெழுதி
விட்ட சிவனும் செத்து விட்டானோ முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரம் அவனுக்கன்னாய்
நெஞ்சமே அஞ்சாதே நீ

சிவன் எழுதிய விதி. ஆகவே அவனுக்கேதான் எல்லாப் பொறுப்பும் என்கிறாள். “ சிவன் செத்தாலன்றி மண் மேற் செழுமையுண்டு’ என்று பாரதி அவ்வளவு அடித்துச் சொல்லும் ஒரு வரி உண்டல்லவா?

சிவன், தலை எழுத்து, பிறந்த குழந்தையின் வெண்பா போன்ற கதைகளை விட்டு விடுங்கள். எனக்கு இப்பாடலில் “முட்ட

முட்டப் பஞ்சமேயானாலும்” என்கிற வரி போதும். “முட்டமுட்ட வருகிற பஞ்சத்தை” எண்ணிப் பாருங்கள். தனிப்பாடல்களை நாம் வாசிக்க வேண்டிய முறை இதுதான்.

கம்பன் சோழனின் வணக்கதிற்குரியவராக இருந்தார் அவரிடம் செல்வமும், புகழும் நிறைந்திருந்தது. அவரைப் பற்றி அவ்வை பாடிய பாடலாக சொல்லப்படும் பாடல் ஒன்று...

விரகர் இருவர் புகழ்ந்திட வேண்டும்

விரல்நிறைய மோதிரங்கள் வேண்டும் அரையதனில்

பஞ்சேனும் பட்டேனும் வேண்டும் அவர் கவிதை

நஞ்சேனும் வேம்பேனும் நன்று

செல்வம் எல்லாக் காலத்திலும் ஜொலிக்கவே செய்யும். விரகர் வளைய வளைய வருவதும் நிகழவே செய்யும். ஆனால் “நஞ்சென்றும் வேம்பென்”றும் சொல்லவும் சிலர் இருக்கவே செய்வார்கள். அந்தச் சிலரை விழுங்கி விட முடியவில்லையே என்பதுதான் செல்வத்தின் தீராத வருத்தம். அதிகாரத்தோடு ஒட்டிக் கொண்டே இருப்பது ஒருவித விரகம். அவர் விரகர்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்று எளிது என்று மனிதனின் அகந்தையை நோக்கிப் பாடும் அவள், **எறும்பும் தன் கையாலெண் சாண்** என்கிறாள் இன்னொரு பாட்டில்.

வெவ்வேறு அழகுகளை ஒரு பாட்டில் பட்டியலிடுகிறாள். விரதம் இருந்து இளைத்த மேனி ஒரு அழகு; நித்தமும் அள்ளியள்ளிக் கொடுத்து இளைத்துவிட்ட வள்ளல் ஒரு அழகு; கொடிய போர்களத்தில் வீரன் வாங்கிய வடுவும், வீழ்ந்துபட்ட வீரர்களுக்கு நடப்படும் நடுகல்லும் அழகானவை; ஆமாம் அழகுதான் என்று நாமும் அவளோடு சேர்ந்து சொல்லுகிறோம். அவ்வை இப்பாடலை இப்படித் துவங்குகிறாள் “**சுரதந்தனில் இளைத்த தோகை**”. அதாவது புணர்ச்சி முற்றிய களைப்பில் கிடக்கும் பெண்ணின் அழகு. ஏக்கத்தின் அழகு எல்லோரும்

சொல்வதுதான். அவ்வை நிறைவின் அழகைச் சொல்கிறாள்.
ஓய்வின் அழகைச் சொல்கிறாள். இது புதிது.

சுரதந்தனில் இளைத்த தோகை சுகிர்த்

விரதந்தனில் இளைத்த மேனி- நிரதம்

கொடுத்திளைத்த தாதர் கொடுஞ் சமரிற்பட்ட

வடுத்துளைத்த கல் அபிராமம்.

(சுரதம்- புணர்ச்சி, சுகிர்தம்- நன்மை, அபிராமம்- அழகு, நிரதம்- நித்தம்,
தாதா- வள்ளல்)

அன்பில்லாத பெண்களைக் குறித்து பல பாடல்களில்
பாடுகிறாள். அன்பில்லாதவள் பெண் அல்ல. அவள் இடும்
உணவு உணவல்ல.

... என்பெல்லாம் பற்றி எரிகின்ற தையையோ

அன்பில்லாள் இட்ட அமுது

அதனினுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்

அதனினுங் கொடிது

இன்புற அவள் கையில் உண்பது தானே

அன்பற்ற உணவின் முன் நின்று "அய்யய்யோ" என்று
பதறுகிறாள் பாட்டி! அன்பை ஓரிடத்திலும், சோற்றை
இன்னொரு இடத்திலும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.
அனைத்தும் ஒரே குடையின் கீழ் கிடைக்க வேண்டும் என்று
ஆசைப்பட்டால் ஆகுமா?

அவளுக்கு உணவு வேண்டும் ஆனால் அது பிச்சை போல் அல்ல
. உணவு எளிதெனினும் அது விருந்து போல் வேண்டும்..

.... உண்ணீர் உண்ணீரென்று உபசரியார் தம்மனையில்

உண்ணாமை கோடி பெறும்..

"பத்தாவிற்கேற்ற பதிவிரதை வாய்க்கவில்லையெனில் கூறாமல்
சந்நியாசம் கொள்"

எதிர்பேசும் மனையாளில் பேய் நன்று

நேசமற்ற பெண் அவ்வையின் தனிப்பாடல்களில் வந்து
கொண்டே இருக்கிறாள்.

அவ்வையார்

இரந்து நிற்பவன் எது கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்வான்.
அவனுக்கு வேறு வழியில்லை. ஆகவே எதையாவது கொடுத்து
விடக்கூடாது. கொடுப்பவர் தாம் யார்? தம் கொடையின்
சிறப்பென்ன என்பதை ஆராய்ந்து தர வேண்டும்.

....இரப்பவர் என்பெறினும் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தன்கொடையின் சீர்

கவிஞன் தன் கவிதையைத் தலைக்கு மேல் உயர்த்திக்
காண்பிக்கையில் அது வித்யாகர்வமா? அல்லது தன்னிரக்கமா?
என்கிற சந்தேகம் எனக்கு எப்போதும் உண்டு. பொருளால்
எல்லாவற்றையும் எடைபோடும் ஒரு சமூகத்தில் கவிதையின்
இடம் என்ன ? அதுவும் பொருளுக்கு இரந்து நின்ற புலவர்
மரபில் ஒருவர் தன் பாட்டைத் தானே உச்சிமுகர்கையில் அதில்
கொஞ்சம் கண்ணீர் ஒட்டிக் கொள்கிறது. சோழனின் அவையில்
அன்று அவ்வையும் இருந்தாள். ஒரு துணிவணிகனும்
இருந்தான். மன்னன் கவனம் அவ்வையின் சொற்களை விடுத்து

ஆடைகளின் ஆடம்பரம் மீதே குவிந்து கொண்டிருக்க
அப்போது அவ்வை பாடிய பாடலென்று கதை சொல்கிறது...

நூற்றுப் பத்தாயிரம் பொன்பெரினும் நூற்சீலை
நாற்றிங்கள் நாளுக்குள் நைந்துவிடும் மாற்றலரைப்
பொன்றப் பொரு தடக்கைப் போர்வேல் அகலங்கா
என்றும் கிழியாதென் பாட்டு!

இப்படி உறுதிபடப் பாடுபவளின் இன்னொரு பாடலில்
கேட்கிறது ஒரு சோர்ந்த குரல்..

உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கும் ஒரு கவிதை
ஒப்பிக்கும் என்றன் உளம்

உணவிற்கும் பிறரைச் சார்ந்து வாழ்ந்த நாடோடி வாழ்க்கை
என்பதால் உணவின் ருசி இறங்கியுள்ளது அவ்வையின்
சொற்களில்.

வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவும் தின்பதாய்
நெய்தான் அளாவி நிறம்பசந்து – பொய்யா
அடகென்று சொல்லி அமுதத்தை இட்டார்
கடகஞ் செறியாதோ கைக்கு

பொய்யாகக் கீரை என்று சொல்லி அமுதத்தை இட்டு
விட்டார்களாம்!

முரமுரெனவே புளித்த மோரும் என்று எழுத சொற்கள்
இருந்தால் மட்டும் போதாது. பசியும் , பசியில் எழும் ருசியும்
இருந்தாக வேண்டும்.

ஓயாத அறிவுரைகள் முழங்கும் இடத்தில் கசப்பு திரண்டு
எழுவதும் இயல்பு தானே?

வாழ்விலாச் சங்கடத்தில் சாதலே நன்று

சாவு அதுவாய் வரட்டும் பாட்டி. அதுவரை சங்கடத்தில் உறங்கி சங்கடத்தில் விழிக்கிறேன். சங்கடத்தில் உழல்கிறேன். பாவம் உன் தெய்வம்! தொடர்க அதன் திட்டம்! பாதியிலே ஆட்டத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டால் அது ஏமாந்து போகாதா என்ன?

மனிதன் அறிவுரைக்குள்தான் பிறக்கிறான். செவிலியும், அன்னையும் அவனை அறிவுரையோடுதான் பூமிக்கு எடுத்து வருகிறார்கள். அவனுக்கு நன்று தெரியும், தீது புரியும். தெரிந்தால் அதில் சென்றுவிட முடியுமா என்ன? அவனுக்கு நன்றாகப் புரிகிறது. அதனால்தான் அவ்வளவு வேகமாகத் தலையாட்டுகிறான். துளி கூட சந்தேகம் வேண்டாம், தலையாட்டும் கணத்தில் "செந்நெறிச் செல்வன்" தான் அவன். கர்த்தரின் கூடாரத்திற்கு வெளியே பிசாசு தயார் நிலையில் காத்திருக்கிறது. அது ஏன் அங்கு குந்தியிருக்கிறது? அதன் பணியிடம் அதுதான். அதனால் அங்கு அமர்ந்திருக்கிறது. பிசாசு பிசாசை அழைத்துச் சென்று விடுகிறது.

*காலையிலொன்றாவார் கடும்பகலில் லொன்றாவார்
மாலையிலொன்றாவார் மனிதரெல்லாம்..*

அ.முத்துலிங்கம் எனக்குப் பிடித்த சிறுகதையாசிரியர். அவர் "ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு" என்று ஒரு கதை எழுதியுள்ளார். அந்தக் கதையைக் குறித்து நான் ஒரு தனிக்கட்டுரையே எழுதியுள்ளேன். அந்தக் கதையின் நெற்றியில் மேற்காணும் கவிதை வரிகளை தயக்கமின்றிப் பொறித்து விடலாம்.

வருந்தினர்க் கொன்றீயாதான் வாழ்க்கையும், தளர்ந்தோர்க் கொன்றீயாதான் தனமும் எப்படி நாசமாகும் என்பதைத் திருப்பத் திருப்ப தன் பாடல்களில் பாடுகிறாள்.

இல்லறத்தில் இணையும் இருவரை யார் சேர்த்து வைப்பது? முன்பு புரோக்கர், இன்று மேட்ரிமோனியல்கள் என்று சொல்லாதீர்!. இது தத்துவார்த்தமான கேள்வி. திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்றும், இன்னார்க்கு

இன்னாரென்று இறைவன் எழுதியுள்ளான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எழுதும் போது வேண்டுமென்றே ஏறுமாறாக எழுதிவிடுகிறான். சண்டைக் காட்சிகளை வேடிக்கை பார்க்க யாருக்குத்தான் பிடிக்காது. வீட்டில் ஆபாசக் கூச்சல்கள் எழுகின்றன. இரத்தம் சிந்துகிறது. கொலை விழுகிறது. படைத்தவன் "ஹை..ஜாலி" என்று குதூகலிக்கிறான். அவன் தலையை திருகி எறிய வேண்டும் என்கிறாள் அவ்வை. வற்றல் மரம் போல் வறண்டிருக்கும், உறுதியற்ற , அன்பற்ற ஒருவனுக்கு மானைப் போன்ற ஒருத்தியை இணையாக சேர்த்து வைத்த பிரம்மனின் நான்கு தலைகளையும் கிள்ளி எறிய வேண்டும் என்று ஆவேசம் கொள்கிறாள். பிரம்மனின் ஒரு தலை ஏற்கனவே சிவபெருமானால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டது என்கிறது புராணக் கதை.

அற்றதலை போக அறாததலை நான்கினையும்

பற்றித் திருகிப் பறியேனோ வற்றன்

மரமனையானுக்கு இந்த மானை வகுத்த

பிரமனை யான் காணப்பெறின்

வீட்டை நரகம் என்று தூற்றும் எல்லோராலும்

அதைவிட்டுவிட்டு ஓடிவிட முடிவதில்லை. ஒருவருக்கொருவர் குமட்டிக் கொண்டு கூடவே வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

வாழ்வின் உறுதிப்பொருள்களாகச் சொல்லப்படும்

நான்கினையும் ஒரு பாட்டில் வைத்து பாடுகிறாள்...

ஈதலறம் தீவினை வீட்டிடல் பொருள் எஞ்ஞான்றும்

காதலிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு

பட்ட தே இன்பம் பரனை நினைந்து இம்முன்றும்

விட்ட தே பேரின்ப வீடு

தீவினையை விட்டு ஈட்டல் பொருள் என்கிறாள். நவீன மனிதன் கொஞ்சம் தயங்கி நிற்கும் ஒரு இடம்.

நம் உறவு ஒன்று மரணிக்கையில் அதோடு நம்முடைய ஒன்றும்
சேர்ந்தே மடிகிறது.

தாயோடு அறுசுவைபோம் தந்தையோடு கல்விபோம்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம் போம் மாயவாழ்வு
உற்றாருடன் போம் உடன்பிறப்பால் தோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோ டெவையும் போம்.

முருகனின் வினாக்களுக்கு அவ்வை பாடியதாக சொல்லப்படும்
பாடல்கள் திரைப்பாடலாக பிரபலமானவை.
'கே.பி.சுந்தராம்பாள் தானே கண்டறிந்த உண்மைகள் என்பது
போல அவ்வளவு உறுதியாக அதைத் திரையில் பாடிவைத்தார்.
அவ்வையின் கொடியது, இனியது, பெரியது , அரியது
ஆகியவற்றோடு தன் பங்கிற்கு ' புதியது' என்கிற ஒன்றையும்
சேர்த்து அதை அழியாத காவியமாக்கினார் கண்ணதாசன்.

"பெரியது" எது என்கிற முருகனின் கேள்விக்கு அவ்வையின்
பதில் "இறை அடியார்களின் உள்ளம் " என்பதுதான். சாதாரண
விடை போல் தொனிக்கும் இந்த விடையைச் சொல்ல அவள்
மேற்கொள்ளும் பயணம் ஆச்சர்யமானது. எதையோ தொட்டு,
எதையோ பிடித்து, எங்கோ உதைத்து , எங்கெங்கோ
பறந்துவிட்டு பத்திரமாக தன் விடையுள் தரையிறங்குகிறாள்.
ஒவ்வொரு முறை இந்தப் பாடலைக் கேட்கும் போதும் முதல்
முறை அஞ்சியது போலவே "பார்த்து...பார்த்து.." என்று நான்
பதறுகிறேன்.

பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமால் உந்தியில் வந்தோன்
கரிய மாலோ அலைகடல் துயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனி அங்கையில் அடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ அரவினுக்கு ஒரு தலைப்பாரம்

அரவோ உமையவள் சிறுவிரல் மோதிரம்
உமையோ இறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே

உலகிலேயே பெரியது என்று மெச்சப்படும் தொண்டர்
உள்ளத்தோடுதான் இறைவன் அடிக்கடி விளையாடுகிறார்.
சமயங்களில் அதைச் சுக்கு நூறாக கிழிந்த்தெறிந்தும் விடுகிறார்.

இனிதைக்கேட்டால் அதனினும் இனிது அறிவினர்
சேர்தல் என்கிறாள். கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது என்பது
எல்லோரும் அறிந்ததே. "அதனினும் கொடிது இளமையில்
வறுமை" என்று சொல்லத்தான் வாழ்வறிந்த ஒரு கவி
வேண்டியுள்ளார். பள்ளியில் முதல் மதிப்பெண் பெற்றுத்
தேர்வாகி, கல்லூரிக் காலத்தில் பூட்ஸ் வாங்கித் தரவில்லை
என்பதற்காக படிப்பை விட்டே ஓடி வந்துவிட்ட ஒருவனை
எனக்குத் தெரியும். அது வெறும் பூட்ஸ் பிரச்சனைதானா என்பது
அவன் மட்டுமே அறிந்தது. பின்னாளில் அவனைப் பெருங்
குடிகாரனாகப் பார்த்தேன். இளமை பறப்பது ஆனால் அது
ஊன்றியெழ காலடி நிலம் வேண்டுமல்லவா?
மதம் பிறவியைப் பிணி என்று திரும்பத் திரும்பப் பேசுகிறது.
பிறப்பே பாவம் என்கிறது. மாயப்பிறப்பறுக்க வேண்டி
இறைவனிடம் மன்றாடுகிறது. நம் பாட்டி பாடுகிறாள்...

அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது

கவிஞர்கள் அவ்வையும் இசையும்

2. பெண்ணைத் துரும்பாக்குவது எப்படி?

அரசிளங்குமரியொருத்தி இளைஞன் ஒருவன் மேல் காதல் கொள்கிறாள். அவனை இரவில் ஊருக்குப் புறத்தே உள்ள மண்டபத்தில் காத்திருக்குமாறு எழுதி ஓலை அனுப்புகிறாள். இளைஞனோ எழுத்தறிவற்றவன். அவன் அந்த ஓலையைக் கொண்டு போய் ஒரு கயவனிடம் காட்டுகிறான். உன் உயிருக்கு பெரிய ஆபத்திருக்கிறது. உடனே ஊரைவிட்டு போய்விடும் படி அதில் எழுதியுள்ளதாக கயவன் பொய்யுரைக்கிறான். இளைஞன் அஞ்சி நடுங்கி ஊரைவிட்டு ஓடி விடுகிறான். கயவன் இளைஞனின் வேடமணிந்து இரவில் இளவரசியை அனுபவித்து விடுகிறான். உண்மை அறிய வருகையில் இளவரசி தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். பின் அவள் பேயாகி அந்த மண்டபத்திலேயே இருந்து அவ்வழியே செல்வோரைத் தாக்கத் துவங்குகிறாள். அப்படி அவ்வையாரையும் தாக்க அவளைப் பார்த்து அவ்வை பாடியதாக சில பாடல்கள் தனிப்பாடலில் உள்ளன. கல்வியறிவை வலியுறுத்தி, ஈகையை வலியுறுத்தி, உழைப்பை வலியுறுத்தி, இல்லறத்தை வலியுறுத்தி பாடல்கள் பாடுகிறார். கற்றோர் கயவர்களாக இருப்பது கதையும் வரலாறும் ஆகும்.

சில பாடல்களை வாசிக்கையில் இது அவ்வை பாடியதா என்கிற சந்தேகம் எழுவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை.

கூசி நிலை நில்லாக் குலக்கொடியும் கூசிய
வேசியும் கெடும்

என்கிறது ஒரு பாடல் வரி. குலக்கொடி கூசி தன் கற்பில் நிலைத்து நிற்கவில்லையென்றாலும், வேசி கூசி நின்றாலும் கெட்டொழிவார்கள் என்பது கருத்து. கடைசி வரியில் உண்மை இருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு அறிவுரைகளை வாரி வாரி வழங்கிய வாயில் இருந்து வந்த சொல் என்பதை நம்ப மறுக்கிறது மனம். கவிகளுக்கு சமயங்களில் சத்தம் ஜம்மென்று

விழுந்து விட்டால் போதும். கவிதையை சத்தம் இழுத்துப் போய்விடும் தருணங்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. " கூசிய வேசியின்" சத்தத்தில் அவ்வையும் மயங்கியிருக்கலாம். அவ்வரியில் ' முரண்' என்னும் இன்னொரு மயக்கமும் தொழிற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகும் காலம் என்று ஒன்று வந்துவிட்டால் மனிதனுக்கு எல்லா செல்வங்களும் தேங்காயுள் இளநீர் சேர்வது போல வருத்தமின்றி வந்து சேரும். போகும் காலம் வந்துவிட்டாலோ யானை உண்ட விளாங்கனி போல போனதே தெரியாமல் போய்விடும்.

ஆங்காலம் மெய்வருந்த வேண்டாம் அஃதே தென்னில்
தேங்காய்க் கிளநீர்போற் சேருமே போங்காலம்
காட்டானை யுண்ட கனியதுபோல் ஆகுமே
தாட்டாளன் தேடும் தனம்

விளாங்கனிக்கு ஒரு நோய் வருமாம் அதன் பெயரே 'யானை'. மேலுள்ள ஓடு அப்படியே இருக்க உள்ளே எதுமே இல்லாமல் போய்விடுமாம்.

'நிந்தாஸ்துதி' என்பது இறைவனை நிந்தனையில் துதிப்பது. காளமேகம் நிந்தாஸ்துதி பாடுவதில் வல்லவர். கடவுளே கையெடுத்துக் கும்பிட்டு நீ துதிக்கவே வேண்டாம் என்று கெஞ்சிடும் அளவு பாடுபவர். நிந்தாஸ்துதி எப்படி வந்திருக்கும்? புகழ்ந்து ஒரு பயனும் இல்லாத எரிச்சலிலிருந்து எழுந்து வந்தததா? வெளிப்படுத்த முடியாத கடவுள் வெறுப்பு வேறு வேடம் புனைந்து வந்ததா? நாயக, நாயகி பாவங்கள் சலித்துப் போன யாரோ ஒருவர் துவங்கி வைத்த தோழமை பாவமா அது? விளையாட்டில்லாத தோழமை ஏது?

அவ்வையும் நன்னிலத்து ஈசன் மேல் ஒரு நிந்தாஸ்துதி பாடியுள்ளார். அதில் விளையாட்டுண்டு. ஆனால் முழு

விளையாட்டல்ல. அதன் கடைசி வரியில் அவ்வை
அவ்வையாகி விடுகிறாள்.

மேற்பார்க்க மைந்தரும் மூவா எருதும் விளங்கு கங்கை
நீர்பாய்ச்சலும் நன்னிலமும் உண்டாகியும் நின்னிடத்தில்
பாற்பாக்கியவதி நீங்காதிருந்தும் பலிக்குமுன்றாய்
ஏற்பார்க்கு இடாமலன்றோ பெருங் கோயில் இறையவனே!

உழவுத் தொழிலை மேற்பார்க்க உனக்கு இரண்டு பிள்ளைகள்
உண்டு. ஏர்பூட்ட காளை உண்டு. பயிர்களைச் செழிக்க வைக்கும்
கங்கையும் உன் வசம் உண்டு. உலகிற்கே அமுதூட்டும்
உமையவளும் உன்னில் பாதியாக கூடவே இருக்கிறாள்.
இவ்வளவு இருந்தும் நீ பிச்சையேற்று அலைந்தது ஏன்
தெரியுமா? உன்னிடம் இரப்போர்க்கு இல்லையென்று
மறுத்துவிடும் இரக்கமின்மையால்தான்.

கடவுளின் முன் மனிதனின் மன்றாட்டம் அநேகம். கையேந்தி,
முழந்தாளிட்டு, தாரை தாரையாய் கண்ணீர் வடித்து , உருண்டு,
பிரண்டு, ஊயிரை வருத்தி ,ஊனைச் சிதைத்து.... சமயங்களில்
எதற்குமே இரங்குவதில்லை இறை. நாக்கை அறுத்து
உண்டியலில் இடும் போதும் எதுவும் பேசுவதில்லை அது.

உங்களுக்கு 'தலைக்குறை கமலம்' தெரியுமா? கமலத்தின்
தலையெழுத்தை நீக்கி விட்டால் கிடைப்பது.

இலக்கணக் கவிஞர் சொல் இன்பம் தேடுவர்
மலக்கு சொற் தேடுவர் வன்க ணாளர்கள்
நிலத்துறுங் கமலத்தை நேரும் வண்டது ஈ
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாரும் தன்மைபோல்

வண்டு அழகிய கமலத்தையே நாடிச்செல்லும். ஈயோ
தலைக்குறை கமலத்தில்தான் எப்போதும் சென்று அமரும்.
அப்படித்தான் இலக்கணம் கற்ற கவிகள் இனிய

சொற்களைத் தேடுவதும், மூடன் கலக்கமூட்டும்
சொற்களையே நாடிச் செல்வதும்.

அவ்வைக்கு அதியமான் நெல்லிக்கனி அளித்த கதை சங்கப்
பாடல்களில் உண்டு. இந்த அவ்வையும் அதியன் நெல்லிக்கனி
அளித்ததை ஒரு பாட்டில் பாடியுள்ளார். கொடிய எமனின்
நாக்கை அறுத்துப் போட்டாய் உன் கொடை குணத்தால்
என்கிறார்.

வாளதிகா! வன்கூற்றின் நாவை
அறுப்பித்தாய் யாமலகந் தந்து
(ஆமலகம்- நெல்லிக்கனி)

இறைவனை வழிபட தாய்மொழியே உகந்தது என்று அவ்வை
வற்புறுத்தும் பாடலொன்றும் தனிப்பாடலில்
காணக்கிடைக்கிறது.

முழுமையெல்லாம் முழுமையல்ல. அழகெல்லாம் அழகல்ல.
முழுமை போல் தெரிவது சமயங்களில் குறை. குறை போல்
தோன்றுவது சமயங்களில் குணம். ஒன்றுமில்லாத இடத்தில்
நிறைந்திருக்கும் ஒன்றை காட்டுகிறாள் அவ்வை

ஒரு உலோபியின் வாழை இனித்துப் பழுத்து
நிற்கிறது. திருக்குடந்தையில் வாழும் மருதன் என்பவனின்
வாழையைப் பாருங்கள்! அதில் இலையுமில்லை, பூவுமில்லை,
காயுமில்லை.

திருத்தங்கி தன்வாழை தேம்பழுத்து நிற்கும்
மருத்தன் திருக்குடந்தை வாழை - குருத்தும்
இலையுமிலை பூவுமிலை காயுமிலை என்றும்
உலகில் வருவிருந்தோடு உண்டு.

ஒருவரைப் புகழ்பாடிப் பரிசில் பெற்று வாழும் புலவர்
வாழ்வில் பொய் பேசத்தான் வேண்டியிருக்கும். பசி வந்தால்
யாவும் பறந்து போய்விடும். உண்மை, நேர்மை, உறுதி எதுவும்

அதன் முன் நிற்காது. தகுதியற்ற ஒருவனைப் பாட மாட்டேன் என்று ஒரு பாடலில் கர்வம் காட்டும் அவ்வை இன்னொரு பாடலிலோ தன் தவறுகளாகப் பலவற்றைப் பட்டியலிடுகிறாள். ஒருவர் தன் நெஞ்சிற்கு மறைந்து எங்கு போய் ஒளிந்து கொள்ள முடியும்?

கல்லாத ஒருவனை யான் கற்றாய் என்றேன்
காடேறித் திரிவானை நாடா என்றேன்
பொல்லாத ஒருவனையான் நல்லாய் என்றேன்
போர் முகத்துக் கோழையை யான் புலியே நென்றேன்
மல்லாரும் புயமென்றேன் தேம்பற் தோளை
வழங்காத கையனை யான் வள்ளால் என்றேன்
இல்லாது சொன்னேனுக்கு இல்லை என்றான்
யானும் என்றன் குற்றத்தால் ஏகின்றேனே!

அவனிடம் இல்லாத பலவற்றையும் நான் அவன் மேல் ஏற்றிப் பாடினேன் எல்லாவற்றையும் கேட்டு விட்டு அவனும் 'இல்லை' என்று சொல்லி என்னை திருப்பி அனுப்பிவிட்டான் .

பொய்யிற்கும் புலவருக்குமான உறவை அவ்வையே ஒரு பாடலில் பாடுகிறார்.

பொய் ஆயத்துறையில் பிறக்கிறது. அந்தணர் பால்குடித்து அது வளரத் துவங்குகிறது. மாயக்கண் வேசையிடம் மேலும் வளர்கிறது. வண்ணாரிடம் பொய் மேலும் வளர்ந்து, புலவரின் நாவில் அது தொடர்ந்து வளர்கிறது. செட்டியிடம் வெகுகாலம் வளர்ந்துவிட்டு பிறகு அக்க சாலையில் பொய் புகுந்து கொள்கிறாள் பொய் மகள்.

அக்கசாலை என்பதற்கு உலோக வேலைகள் செய்யும் இடம், பொன் வேலை செய்யும் இடம், தானிய சாலை, மருத்துவமனை , நாணயச் சாலை என்று பல்வேறு பொருள்களைச் சொல்கிறது அகராதி. பொய் இல்லாத இடமில்லை என்பதால் எல்லாழும் பொருந்திப் போகிறது.

ஆயத் துறைப்பிறந்து அந்தணர் பால்குடித்து ஐயிருநாள்
மாயக்கண் வேசை யிடத்தே வளர்ந்து வண்ணானொரு நாள்
ஏய புலவரிடத் தெட்டுநாள் செட்டி ஏன் என்றபின்
போய் அக்கசாலை புகுந்தனள் காண் அந்தப் பொய் மகளே.

‘ஐவேல் அசதி’ என்கிற வள்ளலைப் போற்றிச் சில பாடல்களை
பாடியுள்ளாள். அவனது நிலத்தில் நிகழும் காதல் காட்சிகளாக
அவை விரிகின்றன. ஒரு தாய் ‘ உடன் போக்குப்’ போன தன்
மகள் நடந்து சென்ற பாதையின் கொடுமையை எண்ணி
வருந்திப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது ஒரு பாடல்.

அற்றாரைத் தாங்கிய வைவேல் அசதி அணிவரைமேல்
முற்றா முகிழ்முலை யெவ்வாறு சென்றனள் முத்தமிழ் நூல்
கற்றார் பிரிவுங் கல்லாதவர் ஈட்டமும் கைப்பொருள்கள்
அற்றார் இளமையும் போலே கொதிக்கும் அருஞ்சுரமே

கதியற்றவர்களைத் தாங்கிப் பேணும் அசதியின் மலைமேல்
வாழும் முகிழ் முலையுடைய எம் இளமகள், ஐயோ! இந்தப்
பாலை வழியிலா நடந்து சென்றாள்? இது கற்றறிந்த
சான்றோரின் பிரிவைப் போல, கல்லாத மூடர்களின் பெருக்கம்
போல, கைப்பொருள்கள் ஒன்றுமற்ற இளமையைப் போல
கொதி கொதிப்பதல்லவா?

ஒரு காதலி காதலனோடு ஊடிக் கொண்டு அவனுக்கு முதுகு
காட்டிப் படுத்திருக்கிறாள். புணர்ச்சி ஆவலில் தகிக்கும்
காதலன் அவள் ஊடல் தீர்க்கப் பாடியது...

அறங்காட்டிய கரத்து ஐவேல் அசதி அகன் சிலம்பில்
நிறங்காட்டுங் கஞ்சத் திருவனையீர் முக நீண்ட குமிழ்த்
திறங்காட்டும் வேலும் சிலையும் கொல்யானையும் தேருங்கொண்டு
புறங்காட்டவும் தகுமோ சிலைக் காமன் தன் பூசலிலே?

(நிறம்- முதுகு, கஞ்சத் திருவனையீர் தாமரையில்
தங்கியிருக்கும் திருமகளைப் போன்றவ முக வடிவுடையவளே
)

உன்னிடம் என்ன இல்லை? கண்ணில் வேல் இருக்கிறது.
புருவத்தில் வில் இருக்கிறது. முலைகளில் கொல்லும் யானை
இருக்கிறது. அல்குலில் தேர் இருக்கிறது. இவ்வளவு இருந்தும்
இந்தக் காமனின் பூசலில் தோற்று நீ புறமுதுகு காட்டுவது
தகுமோ?

யார் யாருக்கு எது எது துரும்பு என்று ஒரு பாடலில் பாடுகிறாள்
அவ்வை..

போந்த ஊதாரனுக்குப் பொன் துரும்பு குரனுக்குச்

சேர்ந்த மரணம் சிறுதுரும்பு ஆய்ந்த

அறவோர்க்கு நாரியரும் துரும்பாம் இல்லத்

துறவோர்க்கு வேந்தன் துரும்பு

கவிஞர் இசை

வள்ளலுக்குப் பொன் துரும்பு. வீரனுக்கு மரணம் சிறு துரும்பு.
இல்லறத்தைத் துறந்து விட்ட துறவிக்கு நாடாரும் வேந்தனும்
துரும்பு. ஆய்ந்து தெளிந்த அறவோர்க்கு அழகிய பெண் கூட
துரும்புதான்.

கடவுளே! நீர் மட்டும் என்னை ஒரு “ஆய்ந்த அறவோனாகப்”
படைத்திருந்தால், அந்த மன்மதனை நான் விரட்டி விரட்டிக்
கொன்றிருக்க மாட்டேனா?

கட்டுரையின் தலைப்பை வாசித்துவிட்டு கடைசியில் நமக்கும்
ஒரு நல்வழி கிடைத்துவிட்டது என்கிற நம்பிக்கையோடு
இதுவரையும் வந்துவிட்ட வாசகா! வந்த வழியே திரும்பிச்
செல்!

About The Author

இசை

தமிழ்க்கவிஞர். கவிதைகளுக்கான ரசனைக் கட்டுரைகளையும் எழுதி
வருகிறார். எட்டு கவிதைத் தொகுதிகளும், ஏழு கட்டுரைத் தொகுதிகளும்
வெளிவந்துள்ளன. இசை 2008-2023வரை எழுதிய கவிதைகளின்
முழுத்தொகுப்பு 2023-ல் வெளியானது.

காரணங்கள்

01] Avvaiyar | ஔவையார் | Digitally Restored | HD

Tamil Full Movie | K.B. Sundarambal

<https://www.youtube.com/watch?v=ZT1aJxD174g> [2:43:33]

02] ஔவையார் பற்றி யாரும் அறியாத தகவல்கள்

| ஔவை நடராசன் | சிவ சதீஸ்குமார்

<https://www.youtube.com/watch?v=JBdps0cLRbY> [22:46]

03] அவ்வையார் - காலத்தை வென்ற கதைகள்

<https://www.youtube.com/watch?v=j3SFGy3uDKA> [22:38]

04] ஆத்திச்சூடி கதைகள் - Part : I

<https://www.youtube.com/watch?v=Q0lpOYDUXa4> [34:43]

05] ஆத்திச்சூடி கதைகள் - Part : I

<https://www.youtube.com/watch?v=06CoXN1G3a8> [35:18]

(ஐ)(ஐ) ஔவையார் (ஐ)(ஐ)